Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultură

ANUL IX, Nr. 433 — Joi 22 august 1957 — 6 PAGINI 25 BANI

TRAIASCA 23 AUGUST, marea sărbătoare națională a poporului nostru, ziua eliberării Romîniei de sub jugul fascist!

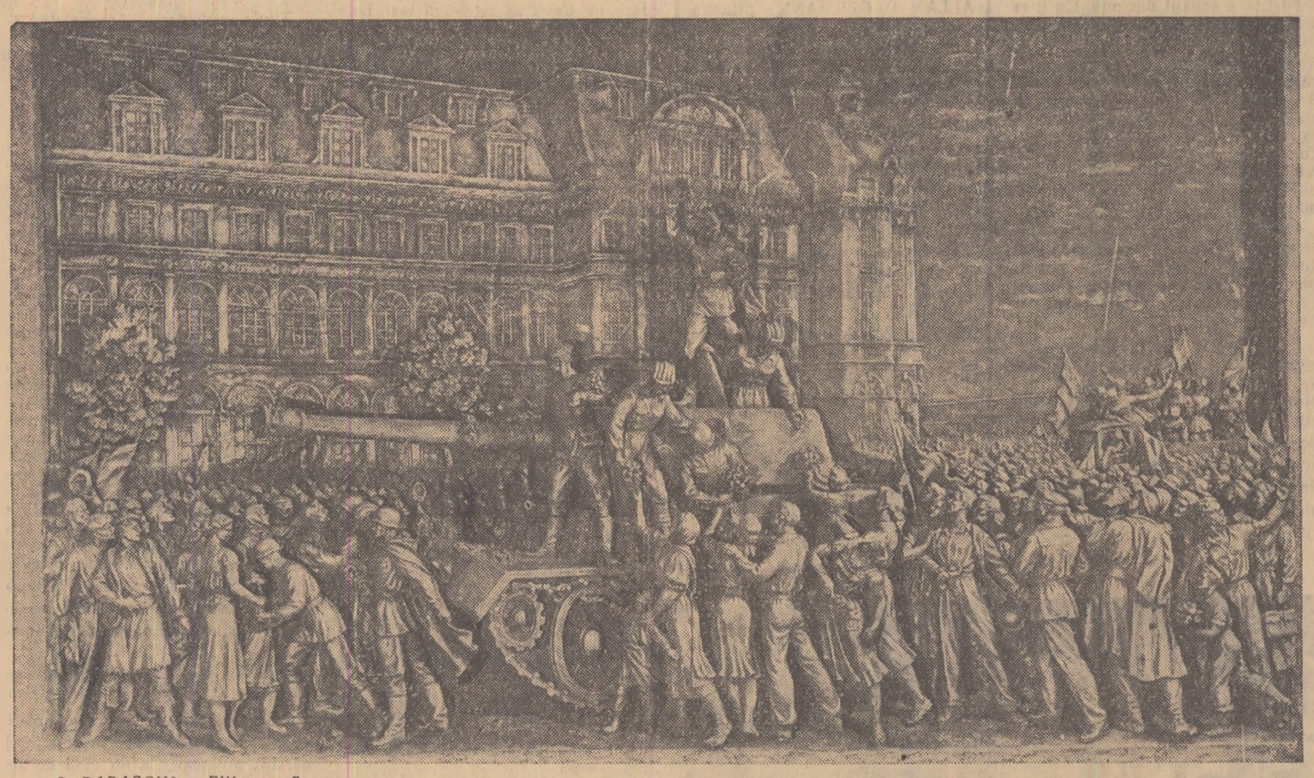

C. BARASCHI: „Eliberarea"

13 ani de viață liberă

23 August. Memorabilă dată, pe care poporul nostru muncitor o rostește cu adîncă emoție, cu bucurie și însuflețire, cu o justificată mîndrie patriotică, cu nețărmurită încredere în inepuizabilele lui forțe creatoare, în viitorul luminos pe care, sub înțeleapta conducere a partidului, și-l făurește cu propriile mîini trainic, durabil, pentru totdeauna.

Acum 13 ani, la 23 August 1944, Partidul Comunist Romîn a organizat insurecția armată împotriva dictaturii fasciste. Forțele patriotice populare, soldații, ofițerii și generalii patrioți din armată, însuflețiți de o profundă dragoste pentru patria noastră, plini de grijă pentru viitorul ei au ridicat armele împotriva regimului de teroare și silnicie. Cu litere de sînge și foc, cei mai buni fii ai poporului nostru au înscris cea mai glorioasă pagină din istoria patriei. Ziua de 23 August a devenit Ziua Eliberării Naționale a Romîniei, cea mai mare sărbătoare a poporului nostru.

Victoria insurecției armate de la 23 August 1944 a însemnat începutul revoluției populare în țara noastră. Condus de partid, poporul muncitor a deschis cu hotărîre poarta spre viitor, a pășit cu încredere pe calea înfăptuirii unei orînduiri noi, cu adevărat democratice, în Romînia. In condițiile favorabile create de eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist de către eroica Armată Sovietică a devenit posibilă desfășurarea luptei clasei muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, pentru cucerirea puterii politice și economice.

Lupta maselor populare conduse de partidul clasei muncitoare a pus capăt pentru totdeauna regimului burghezo-moșieresc. Oamenii muncii — adevărații făuritori ai istoriei patriei — au instaurat puterea democrat-populară, au făurit Republica Populară Romînă, au pornit la construirea socialismului.

In istorie, 13 ani reprezintă o perioadă scurtă. Cei 13 ani care s-au scurs de la eliberarea patriei noastre sînt ani de profunde și multilaterale transformări revoluționare, ani de mari înfăptuiri, ani în care s-a schimbat radical înfățișarea patriei, poziția ei în lume, situația și viața celor ce muncesc.

Poporul nostru muncitor este pe drept cuvînt mîndru că patria noastră, Republica Populară Romînă, se numără printre cele mai înaintate state ale lumii în ceea ce privește orînduirea socială și de stat.

Republica Populară Romînă, stat cu adevărat independent și suveran, este încununarea cu succes a luptei seculare a poporului nostru pentru eliberarea socială și națională. Ea reprezintă înfăptuirea visului de veacuri al poporului, al marilor patrioți care s-au jertfit pentru binele țării. Stăpîn pe soarta sa, poporul muncitor își amintește cu ură de vremurile cînd Romînia era o semicolonie a capitalului internațional, cînd dezvoltarea ei politică și economică se hotăra la Washington sau Londra, la Paris sau Berlin, cînd bogățiile ei erau jefuite de trusturile străine. Asemenea vremuri au apus pentru totdeauna.

Acum, la cea de a 13-a aniversare a eliberării patriei, poporul nostru se prezintă cu un bogat bilanț de realizări în toate domeniile de activitate. Sectorul socialist reprezintă în industrie aproape 100%, în sistemul bancaro-financiar și de asigurări, precum și în comerțul exterior 100%, în transporturi peste 90%, în comerțul interior peste 80%. In agricultură sectorul socialist a ajuns să cuprindă cca. 41% din totalul suprafeței agricole a țării și cca. 28% din totalul gospodăriilor țărănești.

Ca urmare a dezvoltării economiei naționale, a creării de noi ramuri industriale, a construirii de sute de noi întreprinderi s-au obținut rezultate importante în îmbunătățirea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Experiența poporului nostru confirmă, odată în plus, că socialismul și cultura sînt de nedespărțit. In anii luminoși ai puterii populare, știința, învățămîntul de toate gradele, arta și literatura au luat o dezvoltare fără precedent.

Regimul de democrație populară a acordat o deosebită atenție intelectualității, care a venit în marea ei majoritate alături de popor. An de an statul nostru democrat-popular a cheltuit sume imense pentru dezvoltarea bazei materiale a culturii. Numai în perioada 1948—1955 s-au cheltuit pentru învățămînt, burse, asistență medicală, pentru înflorirea artei și literaturii etc. peste 38 miliarde de lei. Asigurarea unor condiții favorabile muncii de creație, intensa activitate editorială — toate acestea au contribuit a înflorirea științei, artei și literaturii. Niciodată în trecut nu au văzut lumina tiparului atîtea lucrări științifice, atîtea opere literare, niciodată n-au fost deschise atîtea expoziții, muzee, ca în anii regimului democrat-popular.

Poporul nostru înconjoară cu dragoste și grijă marea armată a intelectualității, care slujește cu devotament cauza construirii socialismului. Alături de vechii intelectuali, care păsesc ferm în rînd cu poporul, a apărut, în anii puterii populare, o nouă intelectualitate, izvorîtă din rîndurile celor ce muncesc. Tinerii oameni de știință, profesori și învățători, pictori, scriitori, muzicieni care au păsit pe drumul creației în anii regimului de democrație-populară aduc, alături de vechea intelectualitate, un prețios aport la opera de construire a socialismului.

Secole de-a rîndul poporul nostru însetat de cultură a fost ținut în mizerie și ignoranță. In anii luminoși ai regimului de democrație populară, situația s-a schimbat radical. Invățămîntul a devenit un bun al întregului popor. Porțile școlilor, altădată deschise numai pentru fiii claselor avute, primesc astăzi toți copiii celor ce muncesc.

Reforma învățămîntului, înfăptuită în 1948 din inițiativa partidului și guvernului, a pus bazele școlii noi, socialiste, în Republica Populară Romînă. Prin reforma învățămîntului, care se înscrie în șirul marilor acte revoluționare ale regimului democrat-popular, s-au schimbat radical principiile de organizare a școlii, de orientare a învățămîntului și de îndrumare a cadrelor didactice. Intregul învățămînt a devenit un învățămînt de stat, căpătînd un caracter unitar. Invățămîntul nostru a fost așezat pe temelia de granit a învățăturii marxist-leniniste. Școala de cultură generală a devenit unul din factorii principali ai progresului cultural al poporului și prima verigă din sistemul de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului.

Pe drumul deschis de reforma învățămîntului, școala de cultură generală s-a dezvoltat cu mare avînt. Față de cele 13.865 școli existente în anul școlar 1938/39, în anul 1956/57 au existat 15.963 școli. Dacă în 1938/39 numărul elevilor înscriși în învățămîntul de cultură generală era de 1.604.481, în anul școlar 1956/57 au fost înscriși 1.859.270 elevi. Invățămîntul în clasele V-VII a ajuns să primească anual peste 62% din absolvenții clasei a IV-a, iar numărul elevilor din învățămîntul mediu este de trei ori mai mare decît în anul 1938/39 la cursurile de zi și de peste patru ori la toate formele de învățămînt.

Statul nostru acordă o mare atenție dezvoltării învățămîntului profesional și tehnic. An de an s-au îmbunătățit condițiile de funcționare și s-a ridicat nivelul procesului instructiv-educativ în acest important sector al învățămîntului.

Progresele continue ale economiei și culturii țării noastre au determinat o mare dezvoltare a învățămîntului superior în concordanță cu țelurile statului nostru democrat-popular. Au fost înființate noi instituții de învățămînt superior și lărgite cele existente. Unitățile de învățămînt superior au fost profilate în vederea satisfacerii nevoilor economiei naționale în continuă creștere și în vederea înfăptuirii revoluției culturale.

Regimul nostru democrat-popular a deschis larg porțile instituțiilor de învățămînt superior pentru fiii clasei muncitoare și ai țărănimii muncitoare. Datorită sprijinului material acordat de stat, zeci de mii de muncitori, tehnicieni, activiști din producție, care în anii regimului burghezo-moșieresc au fost lipsiți de posibilitatea de a face studii superioare, au urmat în anii puterii populare cursurile universitare.

Regimul burghezo-moșieresc ne-a lăsat o tristă moștenire în ceea ce privește baza materială a învățămîntului superior. Statul democrat-popular a cheltuit numai în primul plan cincinal peste 340.000.000 lei pentru construcția și dotarea clădirilor necesare unităților de învățămînt superior. Au fost construite și amenajate noi localuri de învățămînt pentru Institutul de mine din Petroșani, Institutul de petrol și gaze din București, Institutele agronomice din București și Iași, Institutul pedagogic din Timi-

(Continuare în pag. 5)

Probleme actuale ale S. M. I. C.

Convorbire cu tov. I. Nistor
președintele C.C. al S.M.I.C.

Zilele acestea, un redactor al „Gazetei învățămîntului" a solicitat tovarășului I. Nistor, președintele C.C. al S.M.I.C., un interviu în legătură cu problemele actuale ale activității Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt și Cultură.

Cum era și firesc, prima întrebare care i-a fost adresată tovarășului Nistor privește acțiunile cu care sindicatul întîmpină cea de a XIII-a aniversare a eliberării patriei noastre.

— Principalele acțiuni ale sindicatului nostru în întîmpinarea zilei de 23 August, ne-a spus tov. Nistor, constau în mobilizarea cadrelor didactice pentru a-și spori eforturile în vederea asigurării deschiderii anului școlar în cele mai bune condiții; în antrenarea învățătorimii de la sate pentru a-și da contribuția la măreața operă de transformare socialistă a agriculturii; în pregătirea deschiderii viitoarei stagiuni a teatrelor; în antrenarea muncitorilor din artă, cultură, poligrafie, presă pentru o cît mai largă contribuție la promovarea culturii noastre.

Pe linie de învățămînt, avem realizări însemnate. Vara aceasta, zeci de mii de copii ai oamenilor muncii își petrec vacanța în tabere de pionieri și școlari, alții cutreieră țara în excursii turistice. Intreaga activitate educativă din aceste tabere și excursii a fost dusă de cadrele didactice și a fost orientată pentru educarea pionierilor și școlarilor în spiritul patriotismului, prin cunoașterea frumuseților patriei noastre, a bogățiilor ei, a realizărilor obținute de poporul nostru sub conducerea partidului, a trecutului glorios de luptă al poporului nostru pentru o viață mai bună.

Printr-o hotărîre a Prezidiului Marii Adunări Naționale s-a mărit durata vacanței cadrelor didactice. C.C. al S.M.I.C. a prevăzut în planul său de acțiuni în cinstea zilei de 23 August să organizeze în condiții mai bune trimiterea lor la odihnă. Anul acesta își petrec concediul de odihnă în diferite stațiuni balneo-climaterice peste 16.000 de muncitori din învățămînt. Ei au la dispoziție tratament în cele mai moderne condiții, cluburi, biblioteci etc.

Tot în cinstea zilei de 23 August noi am dezvoltat considerabil organizarea de excursii didactico-științifice pentru cadrele didactice. C.C. al S.M.I.C. a organizat vizitarea Capitalei patriei noastre, a întreprinderilor și instituțiilor ei culturale de către un număr de 8.000 de cadre didactice. Mulți învățători din raioane îndepărtate, cum ar fi Vișeu, Sighet, Șomcuța Mare și din multe alte raioane au vizitat pentru prima dată marile întreprinderi din Capitală, muzeele și alte instituții de cultură. Afară de excursiile pentru vizitarea Capitalei, C.C. al S.M.I.C. a inițiat, prin comitetele sale raionale și orășenești, excursii pentru cunoașterea patriei.

O problemă de actualitate pentru comitetele noastre sindicale este sprijinirea pregătirii copiilor de muncitori și țărani muncitori în vederea prezentării lor cu succes la examenele de admitere în învățămîntul mediu și superior. Incă de la încheierea anului școlar comitetele sindicale au trecut, în colaborare cu secțiile de învățămînt de pe lîngă sfaturile populare, la organizarea de cursuri în scopul amintit. Asemenea cursuri au fost organizate în toate regiunile țării.

După cum am spus, întîmpinăm ziua de 23 August și cu acțiuni menite să contribuie la dezvoltarea culturii noastre. Organele și organizațiile sindicale din instituțiile de artă sprijină conducerile administrative pentru deschiderea în bune condițiuni a stagiunii anului 1957—1958, asigurînd întocmirea de repertorii cît mai corespunzătoare, în care să se includă lucrări ale autorilor și compozitorilor contemporani și clasici romîni și ai națiunilor conlocuitoare. In cinstea zilei de 23 August teatrele dramatice, muzicale și filarmonicile au alcătuit programe cu teme inspirate din lupta poporului muncitor pentru pace și libertate.

Organele și organizațiile sindicale din poligrafie, presă și edituri mobilizează muncitorii, tehnicienii și inginerii pentru asigurarea unei pro-

(Continuare în pag. 5)

Profesori, învățători și educatori! Cultivați în rîndurile tineretului dragostea față de muncă și de învățătură! Educați tineretul în spiritul dragostei de patrie, al prețuirii și apărării cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, în spiritul internaționalismului proletar, al păcii și prieteniei între popoare.

File dintr-un carnet de reporter

M-a chemat secretarul de redacție și mi-a spus: Pentru numărul festiv al gazetei, consacrat zilei de 23 August, ți s-a rezervat spațiu pe prima pagină. Tema reportajului: dezvoltarea școlii în anii puterii populare.

Am primit propunerea cu bucuria pe care o încearcă reporterul atunci cînd i se încredințează misiunea de a scrie despre realizările acestor ani, despre munca minunată, plină de însuflețire, a poporului nostru puternic și liber. Căci asemenea realizări, o asemenea muncă se oglindesc atît de viu și în școala nouă a Republicii Populare Romîne.

Și, în adevăr, e o mare bucurie să scrii despre școala din anii aceștia, care a devenit o școală a poporului, despre ceea ce pentru fiii oamenilor muncii în trecut era vis și azi a devenit realitate. Dar pe cînd și începusem să-mi schițez în gînd planul materialului, glasul secretarului de redacție mă făcu să tresar. Spusese doar două cuvinte: șase file. Dar cum se poate să cuprinzi în 6 file totul; și grădinițele de copii, și școlile de cultură generală, și învățămîntul profesional și tehnic, și cel superior, și căminele, cantinele, manualele... Cum să scrii în 6 file despre progresul învățămîntului, cînd numai în Anuarul statistic al R.P.R. cifrele dezvoltării școlii în ultimii ani ocupă 18 pagini...

Mi s-a răspuns: e drept, cifrele sînt cel mai elocvent document. Dar nu trebuie să te oprești numai la cifre. Scrie-ne despre fapte. S-au petrecut atîtea schimbări în fiecare grădiniță, în fiecare școală, în fiecare facultate, în laboratoare, în ateliere... Un număr uriaș de fapte, care alcătuiesc tabloul minunat și plin de viață al școlii în anii puterii populare...

Am deschis sertarul, mi-am luat carnetul de reporter, i-am răsfoit filele, una cîte una. Împărtășesc și cititorilor cîteva dintre faptele așternute pe hîrtie, fapte care, ca și cifrele, au darul de a vorbi.

Prin orașele și satele patriei

...Ianuarie 1957. Carnetul reporterului se deschide la filele care cuprind notițe luate la întîlnirile dintre alegători și candidați în alegerile pentru Marea Adunare Națională. Orașul Carei... Intîlnire cu Ludovic Obiș, candidat în alegeri. Cuvîntul alegătorului Cornel Borlea, directorul școlii medii nr. 1. Cu cîtă mîndrie vorbea delegatul despre tot ceea ce s-a realizat în anii aceștia în domeniul învățămîntului în orașul său! Din sumedenia faptelor cita doar două: în 1944 erau în oraș 500 de analfabeți, iar astăzi analfabetismul a fost lichidat; în orașul Carei funcționează 17 școli la care învață 3000 de copii — număr dublu față de cel din 1944.

Dar iată... Tot atunci am însemnat în carnetul meu și cîteva realizări din București. Intr-un singur an școlar, 1956—1957, au luat ființă 5 noi școli de 4 ani, 3 noi școli de 10 ani, numărul elevilor în școlile de cultură generală a crescut cu aproape 15.000 față de anul precedent...

...În mijlocul satului de pescari Murighiol din raionul Tulcea, înconjurată de arbori și verdeață, se

ANDREI VALENTIN

(Continuare în pag. 5)

CAMILIAN DEMETRESCU: „23 August"

LIBERTATE

cu cine te-asameni?

Ieri te căutam printre oameni
Zadarnic — și nu te găseam...
Acuma te știu și te am,
Dar nu știu cu cine te-asameni!

Ești ca izvorul ce sună
Spre cei însetați lîngă stînci?
Mireasă cu ochii adînci
Ce joacă în văluri de lună?

Poate ca vinul ești dulce
Sau ești ca un viers în săvoi?
Ca mîinile pruncului, moi,
Pe cînd le săruți să se culce?

Oare te-asameni cu floarea,
Cu șoapte din crîngul de mai?
Ori poate cu șesul bălai?
Cu marea, atotvrăjitoarea?

Ești ca un zbor de-mplinire,
Ori poate ca visul de zori?
Ca munții cei plini de comori?
Ca primul cuvînt de iubire?...

...Ieri te căutam printre oameni
Zadarnic — și nu te găseam...
Acuma te știu și te am,
Dar spune-mi, cu cine te-asameni?

— Tot ce rostești e-adevăr,
Cu tot ce vi-i drag mă aseamăn,
Și codrul și cîntul mi-e geamăn,
Și visul și floarea de măr.

Toate: și chiot și joc,
Și pîinea, și-alintul e-n mine...
Dar — strajă în vremea ce vine —
Eu sînt ca o spadă de foc!

EUGEN FRUNZA

Patriotism

În scrumieră, mucurile ţigărilor groase, confecţionate cu mîna, se înalţă morman. Fumul albastru-cenuşiu pluteşte undeva sus, sub tavan, în unduiri luminate de razele soarelui gata să apună. Apostolache, preşedintele, găseşte cu greu loc ţigării în cimitirul acesta de mucuri. Priveşte nervos în jur, apoi îl mai întrebă odată pe directorul şcolii :

— Ce zici, tovarăşe Nuţulescu ? Şi mie îmi pare rău de copii, dar vezi că nu e altă soluţie...

Nuţulescu nu răspunde numaidecît. Se pare că toată atenţia îi este concentrată asupra tamponului de sugativă pe care îl învîrteşte ca pe un titirez. Într-un tîrziu, cînd toată lumea s-a convins că nici n-a auzit întrebarea, opreşte tamponul şi se îndreaptă pe scaun, punîndu-şi în buzunar tocul şi carnetul din faţă, ca un om care şi-a terminat treaba.

— Ştiu că nu e altă soluţie. O să înţeleagă şi ei. Mă duc să-i caut pe instructor şi mergem la şcoală. Sînt toţi acolo, fac ultimele pregătiri. Nu le va fi uşor. De trei luni, numai excursia asta pe rîu o visează. Dar, în sfîrşit...

Uşurat, preşedintele rîde scurt. Apoi se ridică să-l conducă pe director pînă la uşă. Lîngă silueta lui masivă, Nuţulescu, cu statura lui firavă, pare a fi un adolescent.

— Aşa te vreau, tovarăşe director. Lasă că lămureşti dumneata copiii. Să le explici ce-i aia, va să zică, patriotism. Că, la urma urmei, puteam să luăm bărcile şi fără să-i întrebăm, dar...

Nuţulescu se opreşte brusc şi se întoarce, cu faţa palidă, către preşedinte. Îşi scoate ochelarii, ştergîndu-i nervos, de fire de praf inexistente.

— Copiii nu vor învăţa acum — şi subliniază cu un gest acel „acum" — înţelegeţi, nu abia acum vor cunoaşte sensul noţiunii de patriotism, tovarăşe preşedinte ! Şi nicidecum nu-i voi jigni vorbindu-le de luarea cu forţa a bărcilor care, în fond, fără ei ar fi putrezit şi acum în fundul magaziei sfatului. Munca copiilor, tovarăşe preşedinte, sentimentele lor trebuie preţuite la fel, poate chiar mai mult decît munca ori sentimentele noastre, ale adulţilor...

Puţin încurcat de această izbucnire neaşteptată a veşnicului calm director, preşedintele se întoarce la locul lui.

— N-o lua şi dumneata aşa. N-am vrut să te jignesc nici pe dumneata, nici pe copii. Ştiu că...

Dar directorul nu mai ascultă. A deschis uşa, s-a oprit în prag şi termină ideea.

— ...Ceea ce nu înseamnă că nu vor înţelege şi nu vor preda ei singuri bărcile !

Şi iese.

★

Portiţa de la curtea şcolii s-a trîntit cu putere. „Mesagerul" care a stîrnit sub tălpile-i goale tot praful uliţei, de la sfat pînă la şcoală, se opreşte, gîfîind, tocmai în fundul curţii, lîngă rîu, unde forfoteşte tot detaşamentul. Obrajii îi ard, părul vîlvoi i-a căzut peste frunte. Pune mîna pe una din bărcile late, joase, răsturnate sub o salcie, şi se opinteşte s-o ridice.

— Iute... Mitrule ! Hai să le ascundem, iute !

Mitru, un vlăjgan cu ciuful blond, se urneşte calm de lîngă foaia de cort peste care se apleacă un grup de fete — gospodine grijulii — făcînd ultima revizie.

—Ce-i mă, Neacşule ? Nu ţi-e bine ? De ce să le ascundem ?

Mărunţelul cu ochii de cărbune se opinteşte şi mai puternic şi gîfîie printre dinţi.

— Iute ! Ajută-mă ! Ni le ia ! Hai să le ascundem !

— Ce să ne ia ? Lasă barca aia şi spune !

Mărunţelul a renunţat să mai ridice singur barca şi s-a resemnat să explice. Dar din cauza grabei, emite numai jumătăţi de fraze, într-un talmeş-balmeş incoherent.

— Bărcile ! Ca să ducă grîul la siloz ! Că a plouat !... Pentru port, că cică-s bărci de pontoane !

— Ce pontoane ?

— Care port ?

— Mă, Neacşule, mă, tu ai insolaţie !

— Ce-i cu bărcile ?

Întrebările vin din toate părţile. Simţind că se întîmplă ceva, fetele au lăsat foaia de cort şi pregătirea raniţelor, colectorii de rime au închis cutiile de tinichea pline de „muniţii", strategii pescuitului au părăsit harta cu traseul excursiei. Acum sînt aici, cerc strîns în jurul mărunţelului cu ochi negri şi a comandantului, vlăjganul cu ciuful blond — singurul, de altfel, care şi-a păstrat calmul. Îl ridică pe mărunţelul agitat ca pe un fulg, îl aşează pe o barcă şi-l poftеşte cu o linişte nitel ameninţătoare.

— Ascultă, Neacşule ! Ori îţi vii în minţi şi ne spui ce te-a apucat, ori te închid acum în magazia de lemne, pînă ce te linişteşti ! Ce dumnezeu !

Oarecum recules, mărunţeul respiră adînc, apoi începe, mai pe înţeles :

— Vin de la sfat ! M-a trimis mama să întreb pe tovarăşul preşedinte dacă...

— Asta ai să ne povesteşti pe urmă. Ce-i cu bărcile, asta spune-ne acum !

— Lăsaţi-l să vorbească !

— Staţi mă, ce săriţi aşa ! Era şi tovarăşul director acolo !

— Unde ?

— La sfat, la tovarăşul preşedinte. Păi dacă nu mă lăsaţi să spun !... Şi-i zicea că să ne ia bărcile, că-s de pontoane, şi să facă podul !

— Care pod ? Ce tot vorbeşti ?

— Păi s-a surpat, cu ploaia de azi-noapte malul rîului, înspre arie, şi a căzut partea ceea de pod în apă ! Şi cică nu poate să treacă cu căruţele să ducă grîul la siloz şi o să mucezească. Şi e grîul de l-a contractat să-l dele la stat !

— Şi ce are, mă, asta cu bărcile noastre ?

— Păi nu v-am spus ? Vor să ne ia bărcile, să repare cu ele podul ! Hai mă, să le ascundem ! Nu le dăm ! Sînt ale noastre !

— Cum să ni le ia ? Şi excursia ?

— Noi le-am reparat !

— Sînt ale noastre !

— Tăceţi mă, odată ! Hoo !

Glasul subţire al vlăjganului a coborît dintr-o dată la notele cele mai joase ale gamei. Efectul e neaşteptat şi vociferările se opresc.

— Proşti sînteţi, mă ! Proşti !

Mărunţelul şi-a recăpătat graiul la asemenea insultă.

— Ce ne faci proşti, mă ? Şi dacă eşti comandant ce ?

— Cum să dăm bărcile ? Pentru asta am muncit ? Şi excursia ?

— Şi grîul ? Ce-o să fie cu grîul ?

— Dar ce, e grîul nostru ?

— Pfui, individualule ! Pionier eşti tu ? „Eu burta mi-am umplut-o, ce-mi pasă?"

Aproape plîngînd, mărunţelul în cearcă altă argumentare :

— Că dacă taica n-ar fi strîns şi n-ar fi dus la sfat bărcile alea din zăvoi, ar fi putrezit şi acum, cum le-au lăsat nemţii ! Şi dacă nu le luam noi să le reparăm, ce, putea acum să facă pontoane din ele? A zis tovarăşul preşedinte că ni le dă nouă ! Acum de ce să ni le ia ?

Dar vlăjganul cu ciuful blond nu mai ascultă nici o argumentare. Vocea lui se înaltă iar, cu modulări de adolescent, peste zumzetul de vociferări contradictorii.

— Tovarăşi pionieri ! Convoc sfatul detaşamentului ! E vorba de o faptă pionierească !

Apoi, după ce zumzetul s-a liniştit ca la un semn, adaugă pe tonul lui obişnuit :

— Ce mă, doar n-o să lăsăm să putrezească grîul pe arie !

— Bine, Mitrule... şi excursia ?

Vocea care a întrebat e voalată de lacrimi. Comandantul, aşezat pe o barcă, învîrteşte îngîndurat sfoara unei undiţe pe degete. Priveşte în tăcere cîrligul, îl cîntăreşte în palmă, apoi, oftînd a renunţare, îl aşează înapoi de unde l-a luat. O clipă, şi în vocea lui e acelaşi regret de copil :

— Excursia... Cred că deocamdată n-o să mergem... Hai să ne sfătuim !...

★

Portiţa a scîrţîit din nou. Cu glas scăzut, directorul dă ultimele sfaturi instructorului de pionieri.

— Atunci, cum am vorbit, tovarăşe instructor. Arată-le că-i vorba de o faptă cu adevărat demnă de nişte pionieri, o faptă patriotică. E vorba de grîul pentru stat. Vezi cum le vorbeşti. Eu n-aş vrea să mă amestec. Să hotărască ei. Ia te uită, parcă sînt toţi aici ! Cu atît mai bine !

Cei doi au ajuns lîngă bărci. Instructorul păşeşte înainte, pregătindu-se să vorbească. Dar nu mai apucă. În faţă i s-a oprit comandantul şi în curte răsună un glas limpede de copil :

— Tovarăşe instructor ! Detaşamentul de pionieri al şcolii mixte de 7 ani, cu un efectiv de 37 de pionieri şi pioniere, cu toate bărcile şi toate materialele cercului de tîmplărie, este gata să intre în acţiune pentru repararea podului de peste rîu şi transportarea grabnică a grîului de pe arie în silozuri !

EVA NOVAC

EVA CERBU : „Gărzile patriotice la 23 August".

ÎNSEMNĂRI BIBLIOGRAFICE

REVISTA DE PEDAGOGIE
anul VI, nr. 7, iulie 1957

În cuprins :

* * * Perspectivele dezvoltării învăţămîntului superior în patria noastră.

STANCIU STOIAN : Educaţia adulţilor şi progresul economic şi social.

DUMITRU SALADE : Observaţii în legătură cu educarea disciplinei conştiente la elevi.

ION CIOCEA : Despre educaţia estetică în şcoala sovietică.

GH. DEACA : Probleme ale educaţiei tineretului în discuţia celei de a VII-a Plenare ordinare a C.C. al U.T.C.L.

ALLAN DEGERMANN : Situaţia şi problemele actuale ale şcolii superioare populare suedeze.

V. NETEA : Observaţii asupra proiectului de prospect pentru istoria pedagogiei în R.P.R.

TR. MARCU : În aşteptarea manualului de istoria literaturii romîne pentru ultima clasă a şcolii medii.

SILVIA PREDOIU : Seminarul internaţional de la Sinaia.

CONSTANŢA SORIK : Manifestări pedagogice în cadrul Decadei culturii R.S.F.S.R. în R.P.R.

M. G. : Practica în producţie a elevilor.

CLARA CHIOSA : Noţiuni de teoria literaturii pentru clasa a VIII-a.

CONSTANTIN BORŞ : „Articole adresate profesorului de matematică", de Eugen Rusu.

ION POPESCU : „Scriitorii romîni despre limbă şi stil".

S. P. : Note bibliografice.

La apariţia unor colecţii de istorie

După priveliştea lumii, după minunile naturii, nimic nu este mai interesant, mai măreţ, mai vrednic de luare aminte decît istoria — spunea Mihail Kogălniceanu. Istoria — rezultatul experienţei veacurilor, panorama dezvoltării civilizaţiei umane — îşi are un loc bine determinat în rîndul ştiinţelor sociale şi un rol activ în transformarea societăţii. Larga cunoaştere a istoriei îi face pe tineri să înţeleagă mai bine legătura dintre cauză şi efect şi — tot aşa cum geografia contribuie la cristalizarea noţiunii de spaţiu — istoria sintetizează noţiunea timpului.

De-a lungul secolelor, istoria a invadat literatura, artele, folclorul. Măreţia întîmplărilor, patetismul situaţiilor şi eroismul figurilor legendare au înflăcărat totdeauna imaginaţia tineretului : Iliada (cu circulaţia ei atît de mare, încît unii cercetători au considerat-o ca o operă colectivă, reducînd mitul homeric la un simbol), istoria Franţei — romantată de Dumas, faptele lui Petru cel Mare sau epopeea Sevastopolului au fost savurate de generaţii întregi de cititori; „Istoria lui Alexandru Macedon" tălmăcită la noi acum trei sute de ani se învăţa pe de rost şi se transmitea din gură în gură; domniile lui Ştefan cel Mare, Mircea cel Bătrîn, Mihai Viteazul, Alexandru Lăpuşneanu, Despot Vodă, episodul Cetăţii Neamţului, războiul de independenţă au inspirat pe mai toţi scriitorii noştri, iar volumele respective, editate şi reeditate (în ultimul deceniu în tiraje de zeci de mii de exemplare) au căpătat o circulaţie cu adevărat de masă.

Insuficient, totuşi, pentru răspîndirea istoriei. Se simţea lipsa unor lucrări ştiinţifice de popularizare a istoriei, care să lărgească orizontul deschis de noţiunile căpătate în şcoală. Pentru cunoaşterea fizicii, astronomiei, ştiinţelor naturii, tehnicii, s-au tipărit nenumărate colecţii şi lucrări bine documentate, prezentate într-un limbaj viu, atractiv, pe înţelesul tuturor. Pentru cunoaşterea istoriei . — nu.

Iniţiativa „Editurii Tineretului" suplineşte această lacună. Au căpătat viaţă două colecţii permanente : „Pagini din istoria Patriei" şi „Pagini din istoria universală". Pînă acum au văzut lumina tiparului volumele BOBÎLNA, de Ştefan Pascu şi IOAN DE HUNEDOARA ŞI VREMEA SA, de Camil Mureşan. Mai sînt anunţate volume tratînd despre cei 47 de ani de domnie glorioasă a lui Ştefan cel Mare, despre 1907, despre întemeierea Romei — cetatea celor şapte coline, despre civilizaţia vechiului Egipt şi despre Comuna din Paris.

Lucrarea lui Ştefan Pascu arată că povestea Bobîlnei începe cu mult înaintea lui 1437, începe odată cu feudalizarea Transilvaniei şi cu transformarea unei părţi a ţărănimii în iobagi. Cartea descrie amănunţit evoluţia societăţii transilvane, aşezarea grupurilor de saşi şi secui, fărîmiţarea obştiilor ţărăneşti ca urmare a cotropirii pămînturilor de către feudali, procesul de diferenţiere după avere în sînul tuturor păturilor şi claselor sociale, dar mai ales în rîndurile nobilimii — într-un cuvînt stratificarea populaţiei cu ţărănimea la baza piramidei. Biruri, dijme, cläci, amenzi, taxe, dări împovărau numai pe cei ce „fac cu putinţă viaţa celorlalţi, care-i hrănesc şi-i întreţin... care cu mîinile lor fac productiv pămîntul... şi care îndură cele mai mari lipsuri". Cînd nu puteau lua ceea ce voiau, nesăţioşii feudali puneau în mişcare maşina represivă, silniciile, teroarea :

„Sub vergele roşii, fierbîntate-n foc
Ochi de fată mare îşi topeau lumina
Şi plăteau cu capul cei găsiţi cu vina
De-a nu fi cu plata dijmei la soroc".

Tripla exploatare — exercitată de regalitate, de nobilime şi de cler — a provocat nenumărate răscoale în secolul al XIV-lea şi începutul celui de al XV-lea, culminînd cu vîlvătaia Bobîlnei. Lucrarea lui St. Pascu tratează sub toate aspectele desfăşurarea răscoalei. Ea discută elemente istorice ca locul şi data izbucnirii răscoalei, persoana căpeteniei principale, ziua marii bătălii; ea face pe cititor să înţeleagă sensul social al răscoalei şi transformarea ei într-un adevărat război al iobagilor.

IOAN DE HUNEDOARA ŞI VREMEA SA este o biografie a marelui conducător de oşti. Volumul nu mai insistă atît de mult asupra stărilor sociale ca „Bobîlna" (dacă privim colecţia în ansamblu, nici nu mai era nevoie de aşa ceva, epocile respective fiind foarte apropiate). Foarte bine este conturată personalitatea complexă a eroului. Ioan Huniadi apare nu numai ca un războinic desăvîrşit, ci şi ca un abil politician, care cunoaşte pulsul maselor şi ştie să-şi aleagă momentul favorabil, să îmbine forţa cu îngăduinţa, să schimbe tactica pentru a-şi atinge scopul. Ceea ce reiese cu prisosinţă şi din povestirea bătăliilor şi din relatarea acţiunilor politice ale lui Huniadi este imensa lui dragoste de patrie şi de libertate.

Ambele volume sînt alcătuite pe baza unei documentaţii serioase, cu lux de amănunte, fapte, întîmplări, legende etc., prezentate într-un stil narativ, atrăgător, la un grad de accesibilitate foarte ridicat.

Ne permitem să sugerăm Editurii, ca teme pentru volumele viitoare ale colecţiei, epocile mai puţin cunoscute ale istoriei noastre sau altele foarte instructive şi interesante : perioada de după părăsirea Daciei de legiunile romane, epoca migraţiunilor, întemeierea principatelor, viaţa lui Vlad Ţepeş, legăturile Moldovei cu Bogdan Hmelniţki sau tragedia brîncoveană.

F. Z. FLORIN

NATURA — nr. 4, 1957
În sumar :

** * * Sesiunea de comunicări ştiinţifice a S.S.N.G. din R.P.R. din 13-14 aprilie 1957.*

C. GHEORGHIU : Orogeneza şi ipotezele orogenice.

V. TUFESCU : Mărimea mijlocie a satelor din R.P.R., în anul 1948.

AL. OBREJA : Cîteva aspecte economico-geografice ale oraşului Tecuci.

M. MARINESCU : Republica Democrată Vietnam.

GH. DRAGU : Republica Populară Albania.

I. T. TARNAVSCHI : Adaptările morfologice la plantele carnivore.

A. MIRESCU : Originea cartofului cultivat „Solanum tuberosum".

A. PAPADOPOL : Contribuţii la cunoaşterea faunei ornitologice a regiunii Suceava (Rădăuţi, Vatra Dornei).

TR. ŞTEFUREAC şi A. MURGOCI : C. Linné — importanţa operei sale pentru botanică şi zoologie.

N. FLOREA : Note asupra existenţei solurilor de silvostepă în N.V. ţării noastre.

E. PANIGHIANŢ : Arderea stufului — o necesitate biologică.

V. SORAN : Influenţa reciprocă a plantelor superioare (Allelopathia).

Creştem un tineret care iubeşte şi preţuieşte munca

În anii care au trecut de la eliberarea patriei noastre, în continutul activităţii instructiv-educative desfăşurate în şcoli au avut loc transformări radicale, care au schimbat cu desăvîrşire însuşi caracterul şcolii, al influenţei pe care o exercită ea asupra copiilor şi tineretului. În locul şcolii care crea robi supuşi pentru burghezie avem azi o şcoală a poporului şi pentru popor, o şcoală care făureşte noua generaţie de constructori ai socialismului.

Una din cele mai însemnate trăsături ale şcolii noi din ţara noastră o constituie faptul că ea educă oameni care socotesc munca închinată patriei, poporului, drept cea mai sfîntă îndatorire a lor. Faptul acesta decurge din însăşi esenţa statului nostru, stat al celor ce muncesc.

În adevăr, revoluţia socialistă creează condiţiile pentru apariţia unei noi atitudini faţă de muncă. Pentru prima oară, după secole de muncă pentru alţii, se iveşte posibilitatea muncii libere a omului pentru el însuşi. Mai mult ca în întreaga istorie a omenirii, munca dobîndeşte astăzi o uriaşă importanţă socială, contribuind la creşterea continuă şi rapidă a producţiei şi productivităţii muncii, la întărirea proprietăţii socialiste, la avîntul întregii economii. Într-o povară, ea se transformă într-o chestiune de onoare şi glorie, de eroism.

Regimul democrat-popular din ţara noastră, care priveşte munca drept un factor de bază al noii orînduiri sociale, desfăşoară cu succes o largă acţiune politico-educativă pentru înrădăcinarea atitudinii noi, socialiste, faţă de muncă în rîndurile maselor muncitoare — îndeosebi în rîndurile tineretului. În ansamblul acestei acţiuni, şcoala îndeplineşte un rol important, pregătind tînăra generaţie pentru munca socială în condiţiile societăţii socialiste.

Educarea noii atitudini, a atitudinii socialiste faţă de muncă, este legată în fond de necesitatea ridicării productivităţii muncii, „factorul cel mai important, cel mai de seamă al victoriei orînduirii sociale" (Lenin). Aceasta înseamnă că importanţa elevilor ca viitori membri ai societăţii socialiste, valoarea lor de cetăţeni depind de măsura în care ei vor fi capabili să participe la munca socială, de gradul lor de pregătire pentru această muncă, de faptul dacă sînt înzestraţi cu acele însuşiri care să ducă în viitor la o înaltă productivitate a muncii.

Pentru a educa asemenea oameni, asemenea cetăţeni, şcoala noastră nouă asigură îmbarcarea tineretului cu temeinice cunoştinţe teoretice asupra bazelor ştiinţei, îl învaţă să aplice aceste cunoştinţe în practică, îi lămureşte bazele ştiinţifice ale producţiei moderne, îl înzestrează cu priceperi şi deprinderi de muncă.

Dar ridicarea forţei productive a muncii depinde nu numai de organizarea acesteia, ci mai ales şi înainte de toate de atitudinea oamenilor faţă de muncă. Tocmai de aceea elevii noştri sînt educaţi astfel încît să iubească şi să respecte munca, să ştie să muncească în colectiv, să fie în stare să biruie greutăţile pe care le întîmpină şi să ducă pînă la capăt munca începută, să lupte pentru o calitate superioară a ei. Şcoala, organizaţiile de tineret îi educă pe elevi astfel încît ei să fie capabili să găsească în muncă soluţii creatoare, să introducă elemente noi în procesul ei.

Toate aceste calităţi nu se formează de la sine. Ele se făuresc în mod sistematic atît în procesul de învăţămînt, cît şi în însuşi procesul muncii elevilor în şcoală, în organizaţiile de pionieri, de U.T.M. şi în familie.

Şcoala, desfăşurînd o sistematică muncă educativă cu caracter ideologic, le formează în primul rînd elevilor o concepţie clară despre însemnătatea muncii în viaţa societăţii socialiste. Elevii învaţă în mod treptat, în cadrul procesului de învăţămînt şi al activităţii extraşcolare, că munca este baza fericirii omeneşti, că toate valorile materiale şi spirituale au fost create prin munca omului; ei înţeleg că în condiţiile regimului democrat-popular munca şi contribuţia la ridicarea productivităţii muncii constituie o chestiune de cinste şi de înaltă răspundere. Elevii ajung astfel să privească munca nu ca o povară, ci ca pe o formă de bază pentru manifestarea personalităţii lor.

Este cu totul greşită tendinţa unor pedagogi care consideră că educarea noii atitudini faţă de muncă se poate realiza numai printr-o activitate „pur verbală". Atitudinea elevilor faţă de muncă — la fel cu întreaga lor conduită morală se formează în primul rînd în procesul muncii pe care o desfăşoară ei înşişi, în procesul activităţii concrete. În cuvîntarea rostită la cel de al III-lea Congres general al Uniunii Tineretului Comunist din Rusia (1920), Lenin a atras atenţia că numai prin cunoştinţe pur teoretice tineretul nu poate deveni comunist. „Fără muncă, fără luptă, cunoaşterea din cărţi a comunismului, cunoaşterea lui din broşurile şi din operele comuniste nu are absolut nici o valoare, fiindcă ea ar continua acea veche ruptură dintre teorie şi practică". Pornind de la această învăţătură şi folosind experienţa înaintată a şcolii sovietice în acest domeniu, şcoala noastră organizează munca elevilor în laboratoare şi atelier, pe lotul şcolar, în cadrul acţiunilor obşteşti etc.

Dar nu orice fel de muncă, organizată în orice condiţii, duce la formarea atitudinii socialiste faţă de muncă. O asemenea atitudine se formează numai cînd se asigură o anumită calitate a muncii, anumite condiţii de desfăşurare a ei. Munca luată ca mijloc educativ este posibilă numai ca o parte integrantă a unui sistem de îmbinare a muncii cu instrucţia şi educaţia politico-socială. Munca elevilor nu poate fi o muncă „neutră" — ea trebuie să fie legată de sarcini politico-sociale clare. „Puteţi să siliţi oricît pe om să muncească — arată Makarenko — însă dacă simultan cu aceasta nu-l veţi educa din punct de vedere politic şi moral, dacă el nu va participa la viaţa politică şi socială, atunci această muncă va fi pur şi simplu un proces neutral care nu dă nici un rezultat pozitiv"... De aceea, activitatea elevilor în şcoala noastră este îndreptată tot mai mult spre albia comună a muncii constructive a oamenilor muncii din patria noastră, spre binele patriei. Tineretul nostru nu poate fi spectatorul pasiv al muncii altora ; el la parte activă — pe măsura puterilor lui — la munca desfăşurată de întregul popor. În acest fel se educă la elevi, în primul rînd, sentimentul patriotismului activ, prin faptul că ei se obişnuiesc să fie patrioţi în fapte. Tocmai de aceea învăţătorii şi profesorii fruntaşi socotesc că una din cele mai importante sarcini ale lor este de a-i face conştienţi pe elevi de legătura muncii lor cu munca tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

În această privinţă are o mare însemnătate străduinţa acelor şcoli care, introducînd elemente de politehnizare a învăţămîntului, îndrumează astfel munca elevilor în atelierele şcolare sau pe lotul experimental încît ei să execute obiecte şi produse utile şcolii, familiei şi societăţii. Conştiinţa utilităţii obşteşti a muncii personale şi a legăturii ei cu munca întregului popor este un stimulent deosebit de preţios în mobilizarea tuturor forţelor creatoare ale elevilor.

Ceea ce devine din ce în ce mai mult o trăsătură caracteristică a muncii pe care o desfăşoară astăzi copiii şi tineretul este faptul că ei privesc această muncă cu un sentiment de bucurie însufleţită, de mîndrie pentru sarcinile îndeplinite. Deosebit de limpede se observă această trăsătură caracteristică în diferitele forme ale muncii de folos social.

Participarea elevilor la munca colectivă de folos social este pentru ei o importantă şcoală practică de slujire a societăţii. Îndeplinind la început mici însărcinări pe clasă şi pe şcoală, trecînd apoi, în mod treptat, la îndeplinirea unor sarcini mereu mai complexe în folosul colectivităţii, elevii învaţă nu numai să înţeleagă însemnătatea muncii în colectiv, dar şi să efectueze ei înşişi o muncă concretă în cadrul colectivului, să răspundă pentru munca lor faţă de colectiv.

Pe măsura creşterii şi dezvoltării elevilor sfera activităţii lor obşteşti se lărgeşte, se leagă de ţeluri tot mai importante, se integrează în munca întregului stat socialist.

Iată, de pildă — în vara aceasta, ca şi în anii trecuţi, mii şi mii de pionieri şi elevi au participat la acţiunea de strîngere a spicelor rămase pe ogoare. În aparenţă, munca lor a fost măruntă, neînsemnată. Pedagogii i-au făcut însă conştienţi de caracterul patriotic al acestei munci, i-au ajutat să înţeleagă că ea înseamnă o contribuţie importantă a copiilor, a celor mai tineri cetăţeni ai ţării, la efortul întregii ţărănimi muncitoare pentru cîştigarea bătăliei recoltei. Strîngînd spicele de pe ogoare, elevii şi pionierii din comunele Ştefan cel Mare şi Perişoru, regiunea Constanţa, cei din comuna Deta, regiunea Timişoara, cei din raionul Roşiori sau din nenumărate alte comune şi raioane ale ţării şi-au îndeplinit bucuros sarcinile, ştiind că munca lor va fi de folos patriei, poporului. Această activitate obştească a contribuit, fără îndoială, la educarea copiilor în spiritul dragostei faţă de muncă, al respectului faţă de străduinţa celor ce muncesc, al mîndriei de a fi contribuit la înfăptuirea chemărilor partidului şi guvernului.

Învăţătorii şi profesorii şcolilor noastre se străduiesc să educe la elevi capacitatea de a se entuziasma pentru muncă, de a „crea" cu înflăcărare. Elevii sînt învăţaţi încă de mici să înlăture obstacolele obositoare de fiecare zi, să nu se teamă de muncă, să simtă bucuria de a fi învins piedicile, de a fi creat cu mîinile lor lucruri folositoare. O asemenea bucurie au simţit, de exemplu, în acest an, elevii şcolilor de cultură generală din Sibiu, care au lucrat cu iscusinţă, sub conducerea profesorilor lor, zeci de aparate, machete şi alte materiale didactice ce le-au folosit pentru aplicarea în practică a cunoştinţelor învăţate la lecţii. Ca şi ei, membrii cercurilor de fizică şi chimie de la palatele şi casele pionierilor din Capitală, din oraşele Timişoara, Cluj, Tg. Mureş, elevii şcolilor din Oradea şi Galaţi, din comunele Poiana, raionul Craiova, Cosmeşti, raionul Tecuci şi din multe alte şcoli ale oraşelor şi satelor ţării privesc plini de bucurie roadele muncii proprii, rezultat al pregătirii pe care şi-o însuşesc în şcoală.

Munca elevilor noştri în cadrul atelierelor şcolare şi pe lotul experimental, în cadrul acţiunilor obşteşti etc. se bazează din ce în ce mai mult pe cunoştinţe de cultură generală, este efectuată cu participarea gîndirii. Nu poate fi vorba în nici un caz, în şcoala noastră, de o simplă dresare mecanică a elevilor, care nu include nici un fel de element de creaţie, care nu dă deprinderilor dobîndite mobilitate şi elasticitate, posibilitate de perfecţionare. O astfel de muncă ar forma — în cazul cel mai bun — un mic meseriaş şi nu un muncitor familiarizat cu tehnica modernă, de care are nevoie societatea socialistă. Înlăturînd un asemenea mod de pregătire a elevilor pentru muncă, acordînd cea mai mare grijă folosirii cunoştinţelor ştiinţifice în procesul muncii, multe din şcolile noastre, cum sînt şcoala medie nr. 1 din Mediaş, şcoala medie cu limba de predare maghiară din Arad etc., pe lîngă faptul că trezesc interesul elevilor pentru problemele teoretice şi le pun în faţă sarcini de calcul, de proiectare, de perfecţionare, le formează totodată şi priceperi şi deprinderi tehnice de muncă, ce pot fi folosite în mod conştient în diferite condiţii, pentru rezolvarea problemelor atît de diverse pe care le ridică activitatea practică.

Învăţătorii şi profesorii fruntaşi din şcolile noastre ştiu ce important este de a dezvolta la elevi, în procesul muncii, spiritul de iniţiativă şi deprinderile organizatorice, spiritul de organizare în muncă. În adevăr, începînd chiar din prima copilărie, munca elevilor trebuie să devină din ce în ce mai mult o problemă de organizare şi din ce în ce mai puţin o problemă de simplu efort fizic. De aceea, educatorii pricepuţi dau întotdeauna elevilor şi sarcini organizatorice, le lasă o oarecare libertate în alegerea mijloacelor, astfel încît el să poarte şi răspunderea pentru îndeplinirea şi calitatea acestei munci. Aşa procedează, de pildă, profesorul de ştiinţe naturale Paul Pteancu, de la şcoala medie nr. 1 din Carei, care i-a învăţat pe elevii săi să desfăşoare o muncă de sine stătătoare, să găsească singuri soluţii la problemele pe care le ridică în faţa lor activitatea practică. La fel cu acesta lucrează mulţi alţi învăţători şi profesori care nu se mulţumesc cu îndeplinirea formală a sarcinilor de muncă de către elevi, ci le pretind lucru de bună calitate, obişnuindu-i cu aprecierea calităţii muncii proprii — şi aceasta nu numai la sfîrşitul efectuării ei, ci chiar în timpul desfăşurării.

De asemenea, învăţătorii şi profesorii fruntaşi caută să asigure muncii desfăşurate de elevi un caracter variat, deoarece ştiu că o muncă monotonă, bazată pe repetarea îndelungată a aceleiaşi operaţii, fără introducerea unor elemente noi, duce la scăderea interesului elevilor pentru lucrarea efectuată. În schimb munca variată, pe lîngă faptul că satisface interesele şi înclinaţiile elevilor — care sînt ele însăle atît de variate — le formează totodată şi anumite trăsături valoroase — cum ar fi lărgimea şi multilateralitatea deprinderilor, priceperea de a folosi soluţii diferite etc.

Realizînd pe astfel de căi pregătirea pentru muncă a elevilor, învăţîndu-i să iubească şi să respecte munca, s-o socotească drept unul din cele mai însemnate izvoare ale bucuriei omeneşti, s-o pună pe de-a întregul în slujba poporului, învăţătorii şi profesorii şcolilor noastre îndeplinesc o sarcină de mare valoare patriotică, aduc o contribuţie dintre cele mai importante la construcţia socialismului în patria noastră.

Conf. univ. TIBERIU TRUTZER

CONCURSUL pedagogilor artişti

La Cîmpulung Moldovenesc a avut loc un concurs al cercurilor artistice de amatori din învăţămînt. La acest concurs au participat învăţători şi profesori din satele Moldoviţa, Vama, Frumosul, Pojorita, Fundul Moldovei, precum şi echipa artistică a pedagogilor de la şcoala medie din Cîmpulung.

Cercurile artistice au prezentat în faţa comisiei şi spectatorilor piese de teatru, dansuri, recitări, coruri etc.

Pe primul loc la teatru s-au clasat cercurile artistice ale pedagogilor din satele Vama şi Moldoviţa, care au prezentat piesele „Bărbatul fără opinci" şi „Zestrea Ilenuţei". Locul II a fost ocupat de echipa de teatru din comuna Pojorita. La dansuri, primele locuri au revenit echipelor artistice din localităţile Moldoviţa şi Pojorita, iar la solo voce şi solo instrumente, cercurilor artistice de la şcoala medie din Cîmpulung, de la şcolile din Pojorita, Moldoviţa şi Fundul Moldovei.

D. MISTREANU

DUPĂ UN AN DE MUNCĂ

Aplicarea noului îndrumător pentru învățămîntul preșcolar

Întîmpinînd un nou an școlar, educatoarele din grădinițele de copii caută să valorifice experiența pe care au acumulat-o pînă acum, să găsească, pe baza ei, noi căi de îmbunătățire a muncii cu copiii. O mare însemnătate pentru munca viitoare a educatoarelor o are valorificarea experienței în ceea ce privește aplicarea noului îndrumător pentru învățămîntul preșcolar, apărut în anul trecut.

Prin conținutul său concret și sistematic, noul îndrumător a căpătat un adevărat caracter de programă. Principala lui trăsătură este aceea că prevede măsuri pentru evitarea supraîncărcării copiilor cu o cantitate prea mare de cunoștințe în dauna însușirii temeinice a acestora, asigurînd însă o asemenea sumă de cunoștințe și deprinderi pentru fiecare grupă de vîrstă, încît să se realizeze o dezvoltare armonioasă a tuturor copiilor.

După un an de aplicare a noii programe, putem spune că ea a dat, în general, roade bune. Cele mai multe educatoare au reușit să repartizeze judicios materialul pe luni și săptămîni, ceea ce a asigurat parcurgerea cunoștințelor prevăzute pentru fiecare grupă.

Pentru a ușura și organiza mai bine activitatea cu copiii și pentru a imprima un ritm potrivit întregii munci din grădiniță, unele educatoare au repartizat activitățile și pe zile. Astfel, lunea și joia au organizat activități de observare și convorbiri, marțea și vinerea activități de educație fizică, simbăta au spus povești și au învățat cu copiii poezii — și așa mai departe. Toate acestea au fost concretizate într-un orar săptămînal, întocmit pe baza celor prevăzute în îndrumător și în care se ține seama de felul activităților, de efortul cerut copiilor, de gradarea acestui efort. În felul acesta se poate ușor evita situația existentă în unele locuri, unde o serie de activități mai simplu de organizat, cum sînt poeziile sau poveștile educatoarei, se desfășurau de 2-3 ori pe săptămînă, în timp ce repovestirile, poveștile-exercițiu sau convorbirile erau lăsate la o parte săptămîni întregi.

S-au constatat însă, în aplicarea programei și unele greșeli. Necunoscînd în suficientă măsură particularitățile de vîrstă ale copiilor preșcolari, unele educatoare n-au eșalonat în timp însușirea fiecărei cunoștințe. Ele au insistat în mod nejustificat pentru însușirea unui exercițiu fizic, a unei poezii sau a unui cîntec, a unor cunoștințe de numărat și socotit etc. în cadrul unei singure activități, neglijînd importanța repetării în forme variate și a aplicării treptate în viață, în practică, a fiecărei cunoștințe sau deprinderi. Asemenea teme nu se pot epuiza însă în cadrul unei singure activități. De pildă, observarea unei păsărele nu asigură și cunoașterea ei dacă nu se revine asupra acestei teme în primul rînd prin alte observări, în care să se reîmprospăteze cunoștințele copiilor cu ajutorul unor comparații și generalizări, precum și prin convorbiri, povești, poezii, cîntece, prin desen sau modelaj — efectuate în cadrul mai multor activități.

Trecînd la o altă problemă, trebuie să arătăm că unele educatoare n-au înțeles cauzele care au determinat noua structură a programei și de aceea au aplicat-o uneori în mod nejust. De pildă, în programă cunoștințele despre natură și mediul înconjurător, ca și o parte din capitolul „Reprezentări matematice" au fost incluse în capitolul mare al însușirii limbii materne. Aceasta se explică prin faptul că îmbogățirea și precizarea cunoștințelor copiilor se realizează în cea mai strînsă legătură cu dezvoltarea vocabularului lor, cu cunoașterea limbii în general. Neînțelegînd acest lucru, unele educatoare n-au știut să folosească metodele cele mai bune care să asigure însușirea de către copii a cunoștințelor respective, formarea unor reprezentări variate privind spațiul, mărimile, formele, culorile, etc.

De asemenea, o serie de educatoare, neînțelegînd că unele deprinderi pe care trebuie să și le însușească copiii — cum sînt deprinderile igienice, deprinderile de viață civilizată etc. — sînt legate direct de capitolul „Organizarea vieții copiilor", au încercat să le realizeze în cadrul educației fizice, cu care ele au numai contingențe parțiale. La fel s-a întîmplat cu jocul popular, care a fost inclus în programă la capitolul „Educația fizică", deoarece trebuia subliniat în mod deosebit caracterul său de mijloc al educației fizice, dar care a fost folosit de multe ori de educatoare numai pentru educația muzicală.

Este necesar să se clarifice și nedumerirea unora dintre educatoare în legătură cu activitățile de numărat și socotit la grupa mică. În îndrumător se prevede un conținut bine delimitat al acestor activități pentru grupa mică, dar nu se prevede și numărul de activități obligatorii săptămînale. S-a avut în vedere greutatea pe care o întîmpină educatoarele în cadrul unor asemenea activități obligatorii cu această grupă și de aceea conținutul prevăzut în îndrumător trebuie însușit de către copii în activități cu grupe mici sau în cadrul muncii individuale.

În noul an școlar îndrumătorul trebuie aplicat cu și mai multă grijă decît pînă acum. Totodată, trebuie observate cu mai multă atenție eventualele lui lipsuri, pe care le poate scoate cel mai bine la iveală practica zilnică.

Ar trebui să se urmărească, de pildă, sistematic, dacă programa de desen este accesibilă în întregime (pe grupe și chiar pe teme); dacă număratul și socotitul pînă la 5 în grupa mijlocie este suficient sau s-ar putea mări pînă la 6; dacă întregul conținut al activităților prevăzute pentru grupa mică se poate aplica în continuare și la copiii între 4-5 ani, acolo unde există grupe omogene.

Contribuind la îmbunătățirea îndrumătorului, aplicînd cu pricepere prevederile lui, educatoarele vor obține noi succese în educarea copiilor de vîrstă preșcolară, în pregătirea acestora pentru școala elementară.

G.B. INA

Activitatea educativă trebuie să aibă un caracter concret

În anul școlar trecut am avut prilejul să urmăresc felul cum se desfășoară munca educativă într-o serie de școli din regiunea Constanța.

Mi-am putut da seama, pe baza celor constatate, că adeseori lipsurile întîlnite în munca educativă se datoresc faptului că unii diriginți pun în fața elevilor sarcini abstracte, că nu le explică într-un mod concret, pe înțelesul lor, ce așteaptă școala și întreaga societate de la ei, de ce trebuie să respecte anumite norme de conduită, să-și îndeplinească anumite îndatoriri. Voi ilustra cele afirmate mai sus cu „cazul" elevului Sandu D. din clasa a V-a a uneia din școlile pe care le-am vizitat.

Sandu D. venea adeseori la școală cu temele nescrise, întîrzia. În recreații făcea tot felul de pozne. Tuturor abaterilor le punea vîrf în clasă. Situația lui Sandu D. la învățătură era conform comportării lui: era amenințat să rămînă repetent.

— Partea cea mai tristă — spunea dirigintele clasei, un om tînăr, fără prea multă experiență — este că Sandu atrage și alți copii pe drumul lui. Am folosit toate procedeele, dar fără nici un rezultat.

Am hotărît să-l ajut, pe cît îmi stă în putință, pe diriginte. Am intrat împreună cu el în clasă la una din orele educative și le-am propus elevilor să discutăm despre „regulile de purtare".

Am cerut unui elev să citească prima regulă: „Elevii sînt datori să-și însușească temeinic cunoștințele predate în școală, pentru a deveni cetățeni folositori patriei".

Am întrebat: „De ce trebuie să vă însușiți temeinic cunoștințele?". Iată răspunsurile: „Trebuie să învățăm pentru că altfel luăm note rele"; „Trebuie să învățăm că altfel, dacă află părinții că am luat note rele, ne ceartă"; „Trebuie să învățăm ca să trecem clasa".

Așadar, copiii dovedeau o totală lipsă de înțelegere a însemnătății învățăturii, prima lor îndatorire școlară. A trebuit să discutăm îndelung despre nevoia de cunoștințe a unui muncitor din industrie, din agricultură, din transporturi, a unui inginer, profesor, medic etc. pentru ca elevii să înțeleagă că trebuie să învețe temeinic pentru ei înșiși, pentru a deveni muncitori, tehnicieni sau intelectuali prieepuți, că notele rele sînt supărătoare nu prin ele însile, ci fiindcă arată lipsa de pregătire pentru munca viitoare.

Împreună cu tov. diriginte am trecut apoi la discutarea unei alte reguli, mai concretă și mai simplă ca prima: „Elevii sînt datori să vină la școală curați și să-și păstreze în ordine hainele și cărțile". Nu mică ne-a fost surprinderea ascultînd și de această dată răspunsuri ca acesta: „Trebuie să fim curați pentru că ne controlează cînd venim la școală".

Am încercat să lămurim și cea de a doua regulă pusă în discuție. Știam însă că numai cu discuțiile nu se poate ajunge la rezultate prea mari.

Împreună cu dirigintele, am pornit să-i vizităm acasă pe elevi. Bineînțeles, unul dintre primii la poarta căruia am bătut a fost Sandu D. Era ora 10, cînd — potrivit regimului de zi — el trebuia să-și pregătească temele (clasa a V-a avea cursuri după amiază). Am intrat într-o cameră destul de curată și luminoasă. Pe masă erau cărțile și caietele lui Sandu. Acesta sosi și el, nu după mult timp, însoțit de mama lui. Se jucase probabil cu mingea (era transpirat, plin de praf pe ghete și pe pantaloni).

Ne-am interesat de mersul lecțiilor. Sandu își scrisese — destul de neîngrijit de altfel — o temă la gramatică, și mai avea de efectuat tema la matematică. Discutînd asupra modului cum își va rezolva exercițiile, ne-am dat seama că nu prea știe. I-am cerut să ne arate în manual lecția care s-a predat, și pe maculator exercițiile executate în clasă. Uitîndu-se în carte și în caiet, Sandu și-a reamintit regula după care se efectuează operația ce se cerea în temă — ridicarea fracțiilor la putere — și am văzut că va fi în stare să rezolve exercițiile. Ne-a fost ușor să-i arătăm acum necesitatea de a cerceta întîi manualul, notițele, și de a începe apoi efectuarea temelor.

L-am lăsat să lucreze, și am trecut într-o încăpere alăturată, ca să stăm de vorbă cu mama lui. Am rugat-o să treacă măcar odată pe săptămînă pe la școală și să nu lipsească de la adunările cu părinții.

Am pornit către școală. Dirigintele clasei îmi spuse: „Eu am prelucrat la începutul anului școlar regulile de purtare și regimul de zi dar... cred că nu destul de temeinic. Acum îmi dau seama că elevii nu respectă aceste cerințe fiindcă nu le înțeleg. Și îmi dau seama și de faptul că ar fi trebuit să-i ajut și la învățătură: să-i învăț cum să învețe".

Am înțeles că profesorul acesta tînăr descoperă cu bucurie tainele muncii educative. Ca să nu-i spulber această bucurie n-am rostit cu glas tare întrebarea care mi-a venit atunci în minte: „Cum rămîne cu convingerea că ai epuizat toate procedeele de educație?" I-am recomandat ca și îndrumarea părinților, ca și cea a elevilor, să se întemeieze pe exemple concrete, vii.

Pornind de la concluziile pe care le-am tras în „cazul" lui Sandu, am cercetat și în alte școli din regiunea Constanța în ce măsură înțeleg elevii cerințele pe care le pun în fața lor pedagogii. Mi-am dat seama că pretutindeni unde aceste cerințe sînt formulate general, abstract (chiar dacă sînt categorice), se întîlnesc numeroase „cazuri" asemănătoare aceluia al lui Sandu.

Înainte de încheierea anului școlar am vizitat din nou clasa lui Sandu. Am avut satisfacția să constat o schimbare atît în situația la învățătură a elevilor, cît și în disciplina lor. Însuși „eroul" clasei, Sandu, se schimbase mult în bine. Toate acestea se datorau în cea mai mare măsură faptului că s-a trecut de la munca educativă „în general" la o muncă educativă concretă, bazată pe cunoașterea copiilor, legată strîns de preocupările lor.

Prof. I. CIOBANU
Constanța

„O noapte furtunoasă" în repetiție la cercul dramatic al clasei a IX-a B, școala medie „Ion Creangă" din București

Vizite în întreprinderi

Se știe ce rol însemnat au, în realizarea sarcinilor învățămîntului politehnic, vizitele elevilor în fabrici și uzine. Aceste vizite îi familiarizează pe elevi cu cele mai însemnate aspecte ale procesului de producție, le îngăduie să vadă cum funcționează mașinile și aparatele pe care ei le-au studiat la lecții, îi apropie de muncitori, îi învață să prețuiască mai mult munca și pe cei ce muncesc.

Ținînd seama de toate acestea, colectivul didactic al școlii noastre — îndeosebi profesorii de fizică și chimie — s-au preocupat îndeaproape, în cursul anului care a trecut, de organizarea vizitelor în întreprinderi. Iată, de pildă, cum au fost organizate vizitele elevilor din clasele a VIII-a „B" și a IX-a „B" la Întreprinderea regională de transporturi auto din orașul nostru.

Pentru ca vizitele să se desfășoare cît mai rodnic, am căutat ca ele să fie cît mai bine organizate. Le-am arătat elevilor, în prealabil, scopul și obiectivele vizitelor. I-am împărțit în șapte grupe, fiecare grupă avînd un efectiv de 9—10 elevi și un responsabil.

Vizitele au avut loc în decurs de cîteva zile. În prima zi, un inginer le-a dat elevilor îndrumări generale privind aspecte caracteristice legate de specificul atelierelor ce urmau să fie vizitate, de la prelucrarea mașinilor pînă la operațiile din cadrul proceselor tehnologice și la măsurile de securitate.

Elevii au văzut cum se mînuiesc unele aparate simple, cum se fixează diferite piese la menghine, au cunoscut unele mașini-unelte. Ei au trecut prin diferite secții: de forjă, de tratament termic, de electricitate, de lăcătușerie, strungărie, alesaj, rodaj, tîmplărie, tapițerie etc. Muncitori calificați și fruntași în producție i-au învățat să efectueze unele operații mai simple. Elevii au fost puși să lucreze ei înșiși la un strung, să finiseze o piesă la pietrele de polizor. Elevii au putut observa, de asemenea, cum se execută diferite măsurători și cum se reglează instrumentele de măsurat — șublerul și micrometrul comparativ. În secția de forjă au văzut cum se prelucrează metalele prin ciocănire și prin presiune și au învățat că forjarea depinde de maleabilitatea metalelor, care crește odată cu temperatura. Elevii au înțeles că modificarea structurii metalului prin forjare dă o rezistență mai mare decît prin turnare. Atelierul de montaj și demontaj i-a familiarizat pe elevi cu motorul cu ardere internă, dîndu-le posibilitatea să cunoască construcția și funcționarea acestuia. Cu mult interes au studiat elevii piesele unei mașini-auto — motorul, ambreiajul, cutia de viteze, axul cardanic, diferențiarul, delcoul, dinamul, electromotorul etc. De asemenea le-au atras atenția în mod special atelierele de electricitate. Aici s-au demontat în fața lor dinamul și electromotorul, au cunoscut construcția și funcționarea lor. Elevii au executat ei înșiși bobinări, demontări de dinamuri, au lucrat la aparatul de încărcat dinamul etc.

În secția de tîmplărie elevii au cunoscut operațiile de construire a caroseriilor de automobile. Ei au cercetat aici ferăstrăul-panglică, mașina de tăiat în grosime, mașinile de frezat, de găurit, mecanismul de transmisie etc.

Tot materialul adunat în decursul acestei vizite de lungă durată a fost sistematizat de elevi cu ajutorul nostru, al cadrelor didactice, în referate, scheme, planșe. De asemenea, am căpătat multe piese pe care le vom folosi ca materiale demonstrative: cilindru cu bolți, segmenți de ungere și compresie, șuruburi, supape, bobine de cîmp, plăci de acumulator — pastate și nepastate — suporturi izolatoare, rotori de dinam și electromotor etc.

Am organizat pentru elevii noștri și alte vizite în producție. Astfel, am fost cu ei la termocentrala de la Aghireș, unde au cunoscut instalația mecanică, precum și instalațiile electrice. Ei au văzut aici stațiile de sfărîmare și de transport a cărbunelui, rețelele de alimentare pentru păcură și apă, cazane cu aburi, condensatori, epuratori, economizori, grupuri turbogeneratoare, stațiile de transformatori de înaltă tensiune. Toate acestea le-au dat posibilitatea să înțeleagă mai bine procesul de producție a energiei electrice și transmiterea ei la distanță, precum și sistemul de alimentare a Clujului cu energie electrică.

Pentru a consolida și lărgi cunoștințele de chimie ale elevilor, pentru a-i lămuri asupra aplicațiilor tot mai largi ale chimiei în industrie, am vizitat cu ei întreprinderea de produse sodice din Turda. De asemenea, am organizat o vizită la fabrica de sticlă din Somcșeni.

Sîntem hotărîți ca în noul an școlar să extindem și mai mult vizitele elevilor în producție, deoarece socotim că ele au un rol însemnat în sistemul de măsuri care asigură realizarea învățămîntului politehnic.

MARIA ALDEA
profesoară la școala medie nr. 9 din Cluj.

Munca independentă în condițiile predării la 2 clase

Predarea simultană la două sau mai multe clase este o muncă grea și complexă. Rezultatele ei depind mai ales de priceperea învățătorului de a îmbina în mod just munca directă cu cea independentă, de a folosi rațional și cu maximum de randament timpul destinat activității independente a elevilor.

Predînd la două clase, m-am străduit să întocmesc în așa fel orarul încît să asigur condițiile necesare unei bune desfășurări a muncii independente. Totodată am avut grijă să calculez munca independentă a elevilor în timp, pentru ca tema dată să poată fi efectuată de elevii unei clase în vreme ce eu lucrez cu elevii alteia.

Pregătind temele pentru munca independentă, am avut în vedere ca acestea să nu fie prea grele pentru elevii mai slabi și nici prea ușoare pentru elevii mai buni. De asemenea, am căutat ca aceste teme să fie cît mai variate, așa încît ele să trezească interesul elevilor. Așa, de pildă, la aritmetică am combinat întotdeauna exercițiile cu problemele, iar la clasa I-a, cu diferite jocuri: exerciții în cerc, loto aritmetic etc.

La lecțiile de citire — unde cea mai răspîndită formă de muncă independentă la clasele mici o constituie copierile — pentru ca acestea să nu devină o activitate formală, mecanică și plictisitoare am căutat să le variez, cerînd elevilor fie să copieze din text fragmentul care le-a plăcut cel mai mult și să arate de ce le-a plăcut, fie să înlocuiască anumite cuvinte dintr-un text etc.

Am căutat întotdeauna ca munca independentă să fie legată de tema lecției studiate în ziua respectivă. Așa, de exemplu, predînd la clasa I-a lecția de gramatică „Numele ființelor și lucrurilor" am cerut elevilor să scrie numele ființelor care trăiesc pe lîngă casa omului și numele lucrurilor din clasă. La aritmetică, la aceeași clasă, predînd lecția „Înmulțirea numărului 3" am dat, în cadrul muncii independente, exerciții și probleme în care trebuia înmulțit numărul 3.

La clasa a III-a începeam de obicei lecția printr-o activitate independentă de 20—25 minute. Aceasta consta, în general, fie dintr-o verificare a lecțiilor pregătite acasă, adică într-o temă scrisă legată de lecțiile de științele naturii, de geografie sau de istorie studiate anterior, fie dintr-o temă menită a-i pregăti pe elevi în vederea lecției ce trebuia predată. De exemplu, după studierea lecției de gramatică „Genul adjectivelor" munca independentă a constat în copierea din cartea de gramatică a unui text și sublinierea adjectivelor din text, cu indicația genului. Predînd la clasa a III-a lecția de științele naturii „Animalele domestice" am cerut elevilor să descrie, în cadrul muncii individuale, animalele domestice pe care le-au văzut cu prilejul vizitei la gospodăria anexă a fabricii de zahăr din cartierul în care se află școala.

O importanță deosebită am acordat și organizării muncii independente, arătînd practic elevilor modul cum trebuie să lucreze, analizînd împreună cu ei 1—2 cazuri din tema respectivă. De exemplu, dacă la aritmetică munca independentă consta dintr-o problemă și exerciții, după ce elevii citeau problema, îi ajutam, prin 2—3 întrebări, să înțeleagă calea rezolvării problemei și rezolvam oral cu ei cîteva exerciții. La clasa a III-a, la lecția de gramatică „Rolul adjectivului în propoziție", am dat ca temă pentru munca independentă un exercițiu din cartea de gramatică, care cerea elevilor să potrivească o serie de adjective — roșu, rotund, bun etc. — pe lîngă nume de ființe și lucruri corespunzătoare. Pentru că exercițiul mi s-a părut simplu pentru nivelul clasei, l-am complicat, cerînd elevilor să alcătuiască cîte o propoziție cu fiecare adjectiv dat. Bineînțeles, le-am dat eu, la început, un exemplu de astfel de propoziție.

De fiecare dată, după indicarea temei pentru munca independentă și după explicarea acesteia, cer cîte unui elev să explice, la rîndul lui, tema. Dacă elevii nu au înțeles ce au de făcut, explic din nou. Cînd socotesc că toți elevii au înțeles ce au de lucrat, le cer să-și rezolve tema fără nici o întîrziere. Pentru elevii care lucrează mai repede pregătesc din timp teme suplimentare. Aceste teme le comunic în mai multe feluri. Pentru elevii clasei a III-a, munca suplimentară o scriu de obicei pe bilete. Cînd elevul anunță, prin ridicarea mîinii, că și-a terminat tema obligatorie, primește biletul, îl citește, și începe să lucreze. Pentru elevii din clasa I, pentru că nu se pot descurca cu explicații scrise, temele suplimentare le indic fie odată cu tema obligatorie (atunci cînd tema suplimentară necesită o explicație mai amplă), fie atunci cînd observ că ei au terminat tema obligatorie.

Acord o atenție deosebită controlului muncii independente efectuate în clasă, ca și celei efectuate acasă. Folosesc în acest scop mai multe procedee: verificarea în colectiv, în mod individual, sau în mod parțial prin sondaje.

Procedînd în felul acesta, am reușit să dezvolt atenția elevilor mei, puterea lor de concentrare, simțul lor de răspundere față de îndeplinirea temelor, să le întăresc spiritul de disciplină, să ridic, în general, nivelul calității cunoștințelor lor. Nu înseamnă însă că am rezolvat toate problemele pe care le pune efectuarea muncii independente. Așa, de pildă, prezentarea materialului didactic, fie într-o clasă, fie într-alta, este de obicei un prilej pentru întreruperea muncii la clasa ce lucrează în mod independent, îndeosebi pentru elevii clasei I, a căror putere de concentrare se formează mai greu, și cere multă răbdare din partea învățătorului. De asemenea, mai întîmpin greutăți și cu elevii care nu și-au format încă deprinderea de a se apuca imediat de lucru, cu aceia care au o atenție împrăștiată și mobilă. Cu toate că numărul acestor elevi este mic, ei îmi dau totuși de lucru prin faptul că trebuie să-i urmăresc încontinuu și să-i îndemn la muncă.

În timpul celor trei ani în care am predat simultan la două clase m-am străduit să folosesc astfel de metode încît rezultatele muncii mele să se apropie cît mai mult din punct de vedere calitativ de acelea ale învățătorilor care predau la o singură clasă.

În anul școlar viitor mă voi strădui să găsesc soluții și pentru problemele pe care nu le-am rezolvat încă.

ALEXANDRINA MINDRECI
învățătoare la școala de aplicație pe lîngă școala pedagogică din Arad

Cum am cîștigat întrecerea tehnică

În anul școlar trecut, Ministerul Învățămîntului și Culturii a elaborat o nouă programă școlară pentru învățămîntul practic în școlile profesionale.

Colectivul școlii noastre a studiat această programă cu mare atenție, iar maiștrii instructori, la rîndul lor, și-au întocmit planul calendaristic trimestrial pentru fiecare grupă de instructaj, compusă din 15 elevi. Am făcut apoi o listă a pieselor ce se vor executa în trimestrul I și II, listă analizată de comisia metodică și aprobată de conducerea școlii.

Atelierul de instructaj a fost dotat cu strunguri, mașini de găurit, polizoare, 120 de truse individuale de scule, 5 truse individuale pentru maiștrii instructori și diverse aparate de măsurat, necesare executării unor operații de găurire, filetare, tăiere, forjare, lipire etc. Ca materiale didactice s-au confecționat 2 panouri, în care se arătau în mod sugestiv fazele prin care trece fiecare piesă pînă la finisare.

La începutul anului școlar am primit 120 de ucenici, montatori de locomotive și mecanici de centralizare-semnalizare. Fiecărui ucenic i s-a încredințat un loc de muncă la banc și cîte o trusă individuală.

Instructajul practic s-a executat pe faze de operațiuni. La început s-a ales și tăiat materialul pentru confecționarea pieselor. După aceea s-au trasat toate piesele odată, s-au pilit, s-au găurit, așa încît la sfîrșitul anului erau finisate toate piesele planificate.

În cursul anului școlar, fiecare ucenic din anul I a executat următoarele piese: compas pentru interior, compas pentru grosimi, compas pentru lungimi și de trasat, ferăstrău pentru tăiat metale (complet), ciocan de mină, pană de evacuare, balama dublă, punctator, echer simplu de 90 grade, dorn, daltă lată, daltă în cruce, cheie de broască, cheie fixă cu 2 capete, clește etc. Toate piesele s-au executat din materiale și la dimensiuni corespunzătoare stasului.

În munca de pregătire a ucenicilor am avut sprijinul neprecupețit al organizației de partid din școală, al organizației U.T.M. și al comitetului de secție sindical. O muncă deosebit de rodnică a desfășurat colectivul de maiștri instructori, în frunte cu comuniștii Gheorghe Popescu și Dumitru Stănescu.

Ca încununare a muncii noastre, la întrecerea tehnică pe țară inițiată între școlile profesionale de mecanici C.F.R. noi am cîștigat premiul I. Acest succes ne va încuraja și mai mult în organizarea instructajului practic în anul viitor, cînd dorim să obținem rezultate și mai bune.

GHEORGHE POPOVICI
director de studii la școala profesională de ucenici C.F.R.-tracțiune și telecomunicații din București

ÎN ÎNTÎMPINAREA NOULUI AN ȘCOLAR

Noi cadre de pedagogi își vor începe activitatea

Peste cîteva săptămîni, un nou contingent de tineri pedagogi va păși în școli, începîndu-și munca de instruire și educare a copiilor.

Anul acesta, repartizările absolvenților școlilor pedagogice de educatoare și de învățători, precum și ale absolvenților institutiilor de învățămînt superior care pregătesc cadre didactice au fost efectuate de către comisiile organizate la fiecare școală pedagogică sau institut de învățămînt superior. In repartizare s-a indicat regiunea în care vor funcționa tinerii absolvenți, urmînd ca la sediul secțiilor de învățămînt regionale să li se indice locul concret de muncă. Acest sistem, pe lîngă că prezintă avantajul descentralizării muncii de repartizare, a dus la realizarea unor economii materiale și de timp și a asigurat totodată și o repartizare omogenă a absolvenților, un număr echitabil de forțe necesare pe regiuni.

Vor intra în curînd în învățămînt un număr de circa 260 de educatoare, circa 1300 de învățători și circa 3500 de tineri profesori de toate specialitățile. Noile cadre de pedagogi își vor începe munca în condiții bune. Partidul și guvernul, întregul popor muncitor acordă celor ce muncesc în școli o înaltă prețuire, le creează mijloacele de a-și ridica neîncetat nivelul de trai material și cultural, de a-și perfecționa continuu pregătirea profesională. O grijă deosebită se acordă cadrelor tinere, pentru care hotărîrile partidului și guvernului cu privire la învățămînt cuprind o serie de prevederi de mare însemnătate, începînd cu indemnizația de instalare, asigurarea cazării, a mesei, a procurării combustibilului pentru lunile de iarnă, acordarea de loturi agricole etc. și sfîrșind cu îmbunătățirea salarizării, sprijinirea bănească pentru construirea de locuințe, crearea condițiilor pentru desăvîrșirea calificării și pentru neîncetata perfecționare a măiestriei pedagogice.

Intrînd în școli cu forțe proaspete, cu pregătirea temeinică pe care au dobîndit-o în anii de studii, bucurîndu-se de toate condițiile pe care le pune la îndemîna lor statul democrat-popular, tinerii pedagogi sînt hotărîți să răspundă cu cinste sarcinilor care le stau în față. Ei sînt chemați să aducă o contribuție de seamă la instruirea și educarea copiilor. Pentru aceasta ei vor trebui să se integreze cu totul în regimul de muncă al școlii, să desfășoare permanent o activitate creatoare, să caute să studieze și mai departe, să învețe din experiența cadrelor fruntașe, să folosească din plin toate posibilitățile pe care le pun la dispoziția lor comisiile pe specialități, cercurile pedagogice, consfătuirile raionale etc. Ei vor trebui să studieze temeinic manualele școlare, programele și metodicile, să lupte necontenit pentru ridicarea calitativă a muncii lor, să arate exigență și corectitudine față de elevi. Numai astfel tinerii noștri pedagogi vor putea dovedi atașamentul lor față de partid și guvern, față de poporul muncitor, se vor putea integra activ în marea muncă de instruire și educare a tineretului pe care o desfășoară școlile noastre.

Dar tinerii noștri pedagogi nu-și vor limita activitatea numai între zidurile școlii. Ei știu că le revine datoria patriotică de a împleti cît mai strîns munca didactică în școală cu variatele și multiplele activități culturale și sociale care constituie o contribuție de seamă a cadrelor didactice în lupta pentru continua ridicare culturală a satelor, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Pentru ca tinerii pedagogi să poată desfășura, chiar din primele lor zile în școală, o activitate cît mai rodnică, secțiile de învățămînt și cultură trebuie să manifeste față de ei cea mai atentă grijă. In primul rînd trebuie să se asigure respectarea riguroasă a prevederilor cuprinse în hotărîrile partidului și guvernului cu privire la tinerii învățători și profesori — plata la timp a indemnizației de instalare, cazarea, cantina etc. De asemenea, secțiile de învățămînt și cultură au obligația să respecte instrucțiunile ministerului cu privire la repartizarea absolvenților, să asigure o justă și principială încadrare a acestora la locul de muncă, utilizînd la maximum posibilitățile reale de încadrare. Trebuie să se elimine practica nejustă din trecut a unor organe de învățămînt care neglijau total sau parțial această problemă, ca și sistemul încadrărilor „de preferință" sau al încadrării absolvenților la alte specialități decît la aceea pentru care s-au pregătit. Numai în mod excepțional, acolo unde o cer împrejurările, absolvenții vor putea fi încadrați la specialități înrudite, cu grija însă de a nu se prejudicia interesele școlii și calitatea muncii pedagogice.

Pentru ca tinerii pedagogi repartizați în mediul rural sau în școli cu condiții mai grele de muncă să-și poată desfășura cît mai bine activitatea, secțiile de învățămînt și cultura vor trebui să le creeze înlesniri și să găsească forme variate de stimulare a acestora — premii, recompense etc.

O mare atenție trebuie să acorde secțiile de învățămînt și cultură problemei promovării cadrelor tinere. Se știe că împletirea experienței cadrelor vîrstnice cu elanul și pregătirea celor tinere duce întotdeauna la cele mai frumoase rezultate în muncă. Tocmai de aceea grija permanentă pentru creșterea cadrelor tinere, pentru promovarea cu curaj a acestora constituie o condiție de bază a dezvoltării învățămîntului. Promovarea cadrelor tinere duce la împrospătarea unităților de învățămînt, creează un ritm nou de muncă în școli. Sînt vrednice de amintit și desele cazuri cînd cadrele tinere puse în fruntea organelor de învățămînt au reușit să dea o nouă perspectivă muncii de îndrumare și control, de organizare a activității didactice. Promovarea cadrelor tinere nu trebuie făcută însă la întîmplare, ci pe baza urmăririi permanente a rezultatelor obținute de acestea în muncă, pe baza unei temeinice sprijiniri a lor.

Secțiile de învățămînt și cultură se vor îngriji ca învățătorii să poată urma cursurile fără frecvență ale facultăților cu profil pedagogic, iar profesorii cu reale posibilități de muncă științifică să poată lucra în cadrul filialelor diferitelor societăți științifice. Acolo unde există posibilități, tinerii absolvenți ai institutiilor de învățămînt superior trebuie sprijiniți să se înscrie la formele aspiranturii fără scoaterea din producție.

O mare preocupare trebuie arătată, odată cu grija pentru respectarea hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la tinerii învățători și profesori, respectării cu strictețe a măsurilor pentru înlăturarea supraîncărcării lor cu sarcini străine de misiunea de pedagogi și purtători ai culturii la sate. Secțiile de învățămînt și cultura vor trebui să vegheze de asemenea, cu mai multă atenție ca în trecut, la respectarea duratei vacanței școlare și a concediului cadrelor didactice.

In munca lor, tinerii pedagogi vor trebui să simtă efectiv sprijinul organelor de îndrumare și control. Aceste organe vor trebui să privească mai principial lipsurile în muncă ale tinerilor pedagogi, lipsuri inerente oricărui început și să devină adevărați sfătuitori și îndrumători ai acestora. Trebuie lichidat cu desăvîrșire spiritul de castă care mai dăinuie în unele școli și care este întreținut de unele cadre mai vîrstnice și cu mai multă experiență. Un astfel de spirit este cu totul dăunător învățămîntului, care prin excelență este un sector principal de creștere și perfecționare a cadrelor.

Secțiile de învățămînt și cultură vor trebui să sprijine cu mai multă hotărîre inițiativele pozitive ale tinerilor pedagogi, manifestînd însă și o atitudine exigentă față de lipsurile repetate ale unora dintre ei. Numai în felul acesta tinerii pedagogi vor putea fi ajutați să se achite cu cinste de sarcinile ce le revin.

Munca învățătorului, a profesorului, este grea dar neasemuit de frumoasă, plină de perspective. A da patriei cadre de nădejde, bine pregătite, însuflețite de idei și sentimente nobile, caracteristice omului societății socialiste, înseamnă a-i da cel mai prețios capital. Tocmai de aceea în țara noastră se acordă o înaltă prețuire străduinței învățătorilor și profesorilor. „Ziua învățătorului", sărbătorită pentru prima dată anul acesta, a constituit o însemnată dovadă a acestei prețuiri. Numărul mare de învățători și profesori fruntași evidențiați cu acest prilej, al celor distinși cu medalii și titluri pentru activitatea lor arată odată mai mult că în școlile noastre lucrează oameni care își iubesc meseria, care își îndeplinesc cu avînt patriotic sarcinile. In rîndurile acestora se va înregimenta în curînd noul detașament de pedagogi ai patriei noastre. Să-i ajutăm să muncească cît mai bine, să se ridice la înălțimea tradițiilor pozitive ale învățămîntului din țara noastră.

Urăm tinerilor pedagogi spor la muncă, succese mari în activitatea atît de nobilă spre care se îndreaptă acum!

EUGEN CRISTOFOR
director al Direcției personalului din Ministerul Învățămîntului și Culturii

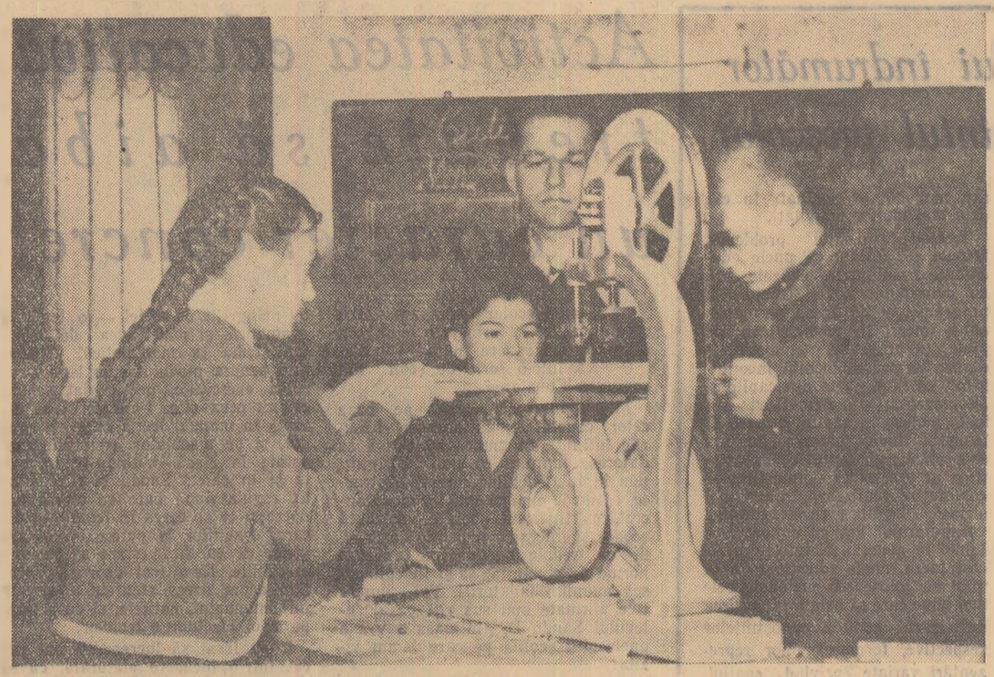

La școala medie nr. 1 din Tg. Mureș s-au înființat ateliere pentru practica elevilor. In fotografie: o oră în atelierul de tîmplărie cu elevii clasei a V-a B.

Activitate intensă

In raionul Tîrgu-Jiu sînt obținut numeroase realizări în acțiunea de pregătire a noului an școlar.

Astfel, în comuna Birsești, mobilierul celor două școli a fost reparat, iar localul complet amenajat pentru primirea elevilor. De asemenea, la cele patru școli din comuna Peștișani lucrările de reparații au fost terminate în întregime. In comuna Ceaurul, sfatul popular comunal a alocat suma de 70.000 lei pentru reînnoirea mobilierului școlar.

Lucrările de reparație și curățire a localurilor de școală sînt pe terminate și în raionul Sărmaș, regiunea Cluj. Spațiul necesar școlarizării se va mări cu încă 10 săli de clasă. Avîndu-se în vedere că un însemnat număr de elevi locuiesc la mare distanță de școli, în comunele Cămăraș, Catina, Frata, Rid, Mociu și altele pe lîngă școlile de 7 ani vor funcționa internate.

Pretutindeni se iau măsuri pentru asigurarea întregii cantități de combustibil necesar școlilor. In raionul Tudor Vladimirescu din Capitală, de pildă, au fost distribuite pînă acum școlilor 1050 tone de lemne și 200 tone de cărbune.

O adevărată grijă gospodărească pentru aprovizionarea cu combustibil au dovedit-o directorii școlii medii nr. 17 „Matei Basarab", ai școlilor de 7 ani nr. 70, 72 și 77 din acest raion.

Paralel cu grija pe care o arată pentru pregătirea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a muncii în noul an școlar, secțiile de învățămînt și cultură și cadrele didactice se preocupă și de măsurile menite să ridice la un nivel mai înalt munca instructiv-educativă.

In raionul Cîmpina, de exemplu, se desfășoară intens pregătirile în vederea consfătuirilor raionale. Pedagogii din acest raion acordă o mare atenție pregătirii lucrărilor din secții. Iată, de exemplu, cîteva din problemele care vor fi puse în discuție în cadrul secției de limba și literatura română: necesitatea accentuării, în predare, a valorii artistice a textelor literare studiate, necesitatea lărgirii lecturii extrașcolare a elevilor, îmbunătățirea procedeelor de muncă cu elevii rămași în urmă la învățătură, îndrumarea activității individuale a elevilor etc.

Datorită acestor pregătiri, munca noului an școlar va începe, fără îndoială, în condiții bune, asigurînd rezultate din ce în ce mai rodnice în instruirea și educarea elevilor.

Măsuri pentru dezvoltarea politehnizării

Introducerea elementelor de politehnizare în școlile din raionul nostru a fost primită cu un deosebit interes atît de cadrele didactice și de elevi, cît și de părinți. Pentru secția de învățămînt politehnizarea a constituit și constituie una dintre preocupările cele mai însemnate. Acum, în preajma deschiderii noului an școlar, grija noastră se îndreaptă spre consolidarea rezultatelor pozitive pe care le-am dobîndit în anul trecut în această privință și spre dezvoltarea cît mai largă a elementelor de politehnizare.

In anul care a trecut, cadrele didactice de specialitate din raionul nostru au căutat să se pregătească pentru îndeplinirea sarcinilor învățămîntului politehnic studiind un bogat material informativ în legătură cu aceste sarcini, analizînd căile pentru înfăptuirea lor în cadrul consfătuirilor raionale, al cercurilor pedagogice etc. S-a acordat o mare atenție organizării lucrărilor de laborator, activității practice pe lotul școlar, organizării vizitelor în producție. Aceste acțiuni n-au putut însă fi întreprinse în toate școlile — și chiar acolo unde s-au înfăptuit au avut o serie de neajunsuri.

Analizînd condițiile și posibilitățile concrete ale școlilor în vederea înfăptuirii sarcinilor învățămîntului politehnic, analizînd realizările și lipsurile în acest domeniu în anul școlar trecut, secția de învățămînt a raionului nostru a întocmit, cu sprijinul directorilor de școli și sub îndrumarea Ministerului Învățămîntului și Culturii, un plan concret de acțiune, care să contribuie la dezvoltarea elementelor de politehnizare. In acest scop a fost constituită comisia de politehnizare pe raion, din care fac parte inspectori ai secției de învățămînt raionale, directori de școli și profesori care au obținut rezultate bune în activitatea lor.

Comisia are sarcina de a traduce în viață planul elaborat și de a asigura studiul sistematic al cadrelor didactice cu privire la esența și sarcinile învățămîntului politehnic.

In înfăptuirea acestor acțiuni primim un sprijin deosebit de însemnat din partea comitetului raional P.M.R., a comitetului executiv al sfatului popular raional și a unor întreprinderi din raion, ca uzinele „Semănătoarea" „Clement Gottwald", Fabrica de țigarete București, F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej" ș. a.

Datorită acestui sprijin am putut amenaja de curînd un atelier cu secții de lăcătușerie, tîmplărie și o secție de confecționare și reparare a materialului didactic. Peste 1400 de elevi de la 12 școli din raion, care nu au încă posibilitatea de a-și organiza ateliere proprii, vor efectua în acest atelier practica prevăzută în programa de învățămînt. Pentru ca activitatea atelierului să se desfășoare în condiții cît mai bune au fost încadrați aici maiștri cu o serioasă pregătire teoretică și practică.

Noi tindem ca atelierul să devină un adevărat centru de îndrumare a tuturor atelierelor și cercurilor tehnice din școlile raionului. In acest scop am prevăzut înființarea în cadrul lui a unui cabinet tehnico-metodic, unde cadrele didactice vor primi consultații și ajutor practic. Cabinetul tehnico-metodic va desfășura și o intensă activitate de propagandă în rîndul părinților, prin pregătirea unor referate privind politehnizarea, care vor fi prezentate în cadrul lectoratelor pentru părinți. De asemenea, cabinetul va amenaja o expoziție permanentă care va oglindi rezultatele obținute în domeniul politehnizării și va organiza schimburi de experiență cu alte raioane.

Folosind ajutorul întreprinderilor care patronează școlile din raionul nostru ,vom da o extindere deosebită cercurilor tehnice din școli, în special la clasele VIII—X. Sub îndrumarea comisiei raionale, majoritatea școlilor au și luat legătura cu întreprinderile din apropiere, asigurîndu-și concursul acestora.

S-au luat de asemenea măsuri pentru înființarea unei platforme astronomice, pe care o vom instala pe terasa școlii medii nr. 24. La școala de 7 ani nr. 157, care posedă unele aparate de meteorologie, va lua ființă un teren geografic.

In scopul desfășurării în condiții mai bune a lucrărilor de laborator, ne propunem să amenajăm trei laboratoare model pentru specialitățile fizică, chimie și științele naturale. Acestea vor fi folosite în anumite zile de către membrii cercurilor pedagogice de specialitate pentru efectuarea experiențelor pregătitoare necesare predării în școlile cu laboratoare mai puțin dotate.

In planul nostru de măsuri figurează și înființarea unui muzeu de științe naturale la școala medie nr. 2. Acesta urmează să fie înzestrat cu animale împăiate, colecții de roci, etc.

Am enumerat numai cîteva din măsurile pe care le-am luat sau urmează să le luăm în scopul dezvoltării politehnizării în raion, al legării cunoștințelor teoretice de practică. Fără îndoială că realizarea tuturor sarcinilor cuprinse în planul nostru de muncă cere eforturi susținute atît din partea noastră, a celor care lucrăm la secție, cît și din patrea cadrelor didactice. Nu vom precupeți aceste eforturi, ne vom strădui să muncim astfel încît să asigurăm înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice, strins legate de viață, de practică.

P. BRENNER
șeful secției de învățămînt a raionului „Gh. Gheorghiu-Dej" din București

Ne pregătim pentru consfătuirile raionale

Au mai rămas doar cîteva zile pînă la consfătuirile raionale, zile care ne cer o mai intensă activitate pentru buna pregătire a acestui atît de important schimb de experiență pedagogică.

Putem spune că în raionul nostru pregătirile în vederea consfătuirii sînt pe terminate. Mai sînt în curs de rezolvare doar cîteva probleme — definitivarea referatelor, punerea la punct a expoziției, unele amănunte privind cazarea cadrelor didactice. In momentul de față ne străduim să ducem cu succes la capăt aceste sarcini.

La consfătuire vom discuta pe larg o serie de probleme a căror soluționare va contribui mult la îmbunătățirea muncii instructiv-educative în noul an școlar. Există condiții ca aceste probleme să fie discutate în adîncime, pe baza unor date concrete cu privire la situația școlilor. In adevăr, pentru cunoașterea cît mai precisă a activității școlilor din cuprinsul raionului, secția de învățămînt și cultură a instruit un colectiv de cadre didactice care, împreună cu inspectorii, au vizitat majoritatea școlilor, culegînd date care ne-au fost de mare folos pentru întocmirea referatelor.

Redactarea referatelor s-a făcut și pe baza materialelor informative primite de la școli. In general, aceste materiale sînt bogate în date și analizează în adîncime problemele expuse. Am primit însă de la școli și unele materiale care se ocupă mai mult de latura administrativ-gospodărească a școlilor, care nu vorbesc concret despre experiența pozitivă dobîndită în cursul anului încheiat, care ocolesc lipsurile din activitatea școlii.

In cea mai mare măsură referatele se bizuie pe materialul cules de colectivul secției cu prilejul vizitelor făcute în școli în timpul anului. In decursul acestor vizite, noi am organizat, pe lîngă controlul frontal, control pe teme speciale. De pildă: cum se realizează sarcinile învățămîntului politehnic în cadrul predării fizicii și chimiei, cum se folosesc laboratoarele, cum se evită supraîncărcarea elevilor, cum se desfășoară activitatea organizațiilor de pionieri etc.

Aceasta ne permite să popularizăm unele metode înaintate de muncă, să arătăm concret unele lipsuri și să putem stabili, cu ajutorul masei de învățători și profesori, căile de îmbunătățire a muncii în viitor. De pildă, vom populariza la consfătuire rezultatele obținute la școala medie „Nicolae Bălcescu" și la gimnaziul mixt din Călărași în ceea ce privește educarea în comun a băieților și fetelor, rezultate care se datoresc bunei desfășurări a orelor educative, permanentei supravegheri a elevilor în timpul recreațiilor și mai ales organizării pricepute a unor acțiuni practice (munca în atelier, pe lotul școlar, activitatea obștească etc.) la care au participat cot la cot băieții și fetele.

Vom vorbi de asemenea despre activitatea profesorului Simion Marinescu de la școala de 7 ani din comuna Ciocănești, care a confecționat cu elevii, în atelier, unele aparate necesare predării lecțiilor de fizică — alambic, pompe aspiratoare-respingătoare, pîrghii etc., despre activitatea profesorului Teodor Andronic de la școala medie „N. Bălcescu" din Călărași, care a instalat cu elevii în școală o stație de amplificare. Merită să fie popularizate și rezultatele bune obținut și pedagogii Gheorghe Florea și Aurel Șerbănescu, de la școala medie „Nicolae Bălcescu" din Călărași, ca și mulți alți învățători și profesori din școlile raionului nostru.

Pe lîngă rezultatele bune obținute de unele școli și cadre didactice, lucrările consfătuirii vor scoate la iveală și lipsurile care mai există în munca instructiv-educativă. De exemplu, la unele școli, cum este cazul școlii de 7 ani nr. 4 din Călărași, chimia și fizica se predau încă abstract, neglijîndu-se însemnătatea folosirii materialului didactic, a experiențelor de laborator, a muncii în atelier, a vizitelor în întreprinderi etc. Alte școli au neglijat efectuarea lucrărilor de întreținere a culturilor de pe loturile experimentale, ceea ce a făcut ca acestea să devină paragină, cum este, de pildă, cazul loturilor de pe lîngă școlile de 7 ani din satele Andolina și Bogata. Mai există, de asemenea, școli în care munca educativă se desfășoară la un nivel nesatisfăcător, în care nu se acordă atenția cuvenită închegării colectivelor de elevi etc.

Secția raională de învățămînt și cultură se îngrijește să asigure o participare activă a cadrelor didactice la lucrările consfătuirii. In consfătuirile precedente, la discuțiile pe marginea referatelor au existat rețineri din partea unor tovarăși. Noi ne vom strădui să folosim toate mijloacele pentru a stimula cadrele didactice să ridice deschis și cu curaj toate problemele care le frămîntă. De asemenea unii învățători și profesori au venit la consfătuirile anterioare nepregătiți. Pentru a evita această situație, am indicat profesorilor și învățătorilor, din timp, ce materiale să studieze în legătură cu temele ce se vor dezbate în ședința plenară și în ședințele pe secții, pentru ca ei să vină pregătiți la consfătuire și să poată contribui astfel la clarificarea tuturor problemelor.

Expoziția consfătuirii va cuprinde obiecte efectuate de elevii claselor I—IV în cadrul orelor de lucru manual, materiale confecționate de elevii claselor V—X în cadrul atelierelor și al cercurilor tehnice, precum și exponate agricole culese de pe loturile școlare.

Considerăm că lucrările consfătuirii vor contribui la mai buna desfășurare a muncii instructiv-educative în noul an școlar.

OCTAVIAN SICOIE
inspector la secția de învățămînt și cultură a raionului Călărași

Angajamente îndeplinite

In acest an școlar, elevii care vor frecventa cursurile școlii medii din comuna Baia de Arieș vor avea condiții mai bune de învățătură decît în trecut. Vechiul local de școală a fost lărgit cu noi încăperi, în care se vor amenaja săli de clasă, biblioteca, laboratorul, muzeul.

Lucrările de lărgire a localului de școală au fost făcute prin autoimpunere.

Data cînd noile săli ale școlii trebuiau să fie terminate era ziua de 23 August. Datorită însă muncii voluntare entuziaste pe care au depus-o țăranii muncitori, precum și a sprijinului primit din partea întreprinderilor din comună, lucrările s-au terminat în ziua de 4 august. S-au realizat economii de peste 60.000 lei.

★

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Broșteni, raionul Vatra Dornei, și-au propus ca în cinstea zilei de 23 August să termine repararea mobilierului și curățirea localului de școală și a internatului. Angajamentul a fost îndeplinit cu trei săptămîni înainte de termen.

Pe lîngă ajutorul dat în această acțiune de personalul administrativ al școlii și de părinții elevilor, un sprijin deosebit a fost acordat și de gospodăria colectivă zootehnică din comună, care a confecționat pentru școală 50 de bănci.

Școlile sînt gata să-și primească elevii

Pregătirea temeinică a deschiderii școlilor constituie în etapa aceasta, pentru colectivul secției de învățămînt și cultură din regiunea noastră, preocuparea cea mai de seamă. Sprijiniți de comitetul regional de partid și de comitetul executiv al sfatului popular regional, noi am stabilit din timp un sistem de măsuri menit să asigure condiții cît mai bune de muncă pentru profesori și elevi în noul an școlar.

Pentru cuprinderea în învățămîntul preșcolar a copiilor între 4 și 7 ani s au înființat noi grădinițe. Așa sînt, de pildă, grădinița cu orar normal din satul Sita-Zăbrătău, raionul Codlea, destinată copiilor muncitorilor forestieri din pădurile Întorsurii Buzăului, sau cele patru grădinițe noi din Orașul Stalin, dintre care două pentru copiii minorităților naționale. A fost lărgită și rețeaua grădinițelor sezoniere, pentru a se veni în sprijinul țărancelor muncitoare.

Asigurarea cuprinderii în școli a tuturor copiilor de vîrstă școlară ne-a cerut înființarea unor noi școli de patru ani. Odată cu începerea anului școlar își vor deschide porțile 12 noi școli elementare, printre care se numără școala din comuna Mușuroaie, cea din Beclean, cele din Boarta, Calvaser, Cloaștер etc.

In același timp, acordăm o mare atenție și dezvoltării învățămîntului de 7 ani și mediu. La Cisnădie a luat ființă o școală medie cu limba de predare germană, iar în Orașul Stalin o școală medie de educație fizică.

Mulți copii vor învăța în acest an în clădiri noi, deoarece sfatul popular regional a acordat o grijă deosebită construcțiilor de școli Zilele acestea se termină lucrările la clădirea școlii medii din orașul Rupea. S-au terminat de curînd lucrările la localul școlii de 7 ani din Comana de Jos, se continuă într-un ritm sporit construcția școlii din cartierul Vitrometan al orașului Mediaș, precum și construcția școlii din orașul Victoria. Au fost date în folosință clădirile noi ale caselor de copii din Boita și Porcești. Încă de pe acum au fost terminate lucrările de amenajare, întreținere și reparații la peste 350 de unități școlare din regiune. Școlile din Sibiu, din Orașul Stalin, numeroase școli din raioanele Rupea și Sibiu sînt gata să-și deschidă porțile.

Paralel cu acestea s-au creat și condiții pentru ca elevii să poată frecventa cu regularitate școala. S au înființat noi internate și cantine. Astfel, în noul an școlar va lua ființă în Comana de Jos un internat care va găzdui elevii din satele Comana de Sus, Crihalma și Tihuș. In unele locuri s-au amenajat săli în care elevii să-și poată pregăti lecțiile sub îndrumarea cadrelor didactice. Aceste măsuri ne vor îngădui, pe de o parte, să îmbunătățim compoziția socială a elevilor, iar pe de altă parte să-i ajutăm la învățătură pe elevii care rămîn cea mai mare parte din zi fără supraveghere părintească.

In anul școlar trecut, buna funcționare a unor școli și internate a fost stînjenită de lipsa mobilierului corespunzător. Pentru înlăturarea acestui neajuns, inventarul acestor școli și internate a fost completat cu peste 1700 de bănci noi, paturi, lenjerie etc.

Cu sprijinul sfaturilor populare raionale majoritatea școlilor din regiune sînt aprovizionate cu combustibilul necesar pentru iarnă. Grijă deosebită acordă directorii școlilor cu internate recoltării și depozitării zarzavaturilor recoltate pe loturile școlare.

In anul precedent au fost școli care au înregistrat realizări interesante în introducerea elementelor de politehnizare a învățămîntului. Acum, noi acordăm o mare atenție extinderii acestora prin dezvoltarea și îmbunătățirea atelierelor existente, prin crearea altora noi, prin amenajarea și înzestrarea laboratoarelor. In întreaga regiune vor lua ființă 12 noi ateliere (în Avrig, Sighișoara, Orașul Stalin, orașul Victoria etc.). Întărindu-se colaborarea cu întreprinderile economice, cele 27 de ateliere existente vor fi bine înzestrate cu sculele necesare.

Prin grija profesorilor de științe naturale, loturile școlare experimentale sînt bine întreținute. Pe lotul experimental de pe lîngă școala de 7 ani cu limba de predare germană din orașul Rupea, de pildă, elevii desfășoară numeroase lucrări interesante. Odată cu începerea noului an școlar vor lua ființă noi loturi experimentale.

Sub conducerea cadrelor didactice elevii au pregătit și recondiționat, cu mijloace locale, un bogat material didactic. Au fost puse la punct colecțiile de științe naturale, au fost sortate planșele, s-au confecționat stative pentru materialul de laborator. Secțiile raionale de învățămînt și cultură au primit de la Ministerul Învățămîntului și Culturii numeroase materiale didactice (mulaje, aparatură pentru fizică și chimie, scule etc.), produse de întreprinderea I.M.D., pe care le-au și repartizat școlilor.

In felul acesta vom asigura elevilor și cadrelor didactice condiții bune de muncă în noul an școlar.

GHEORGHE CHIVULESCU
inspector la secția de învățămînt și cultură a regiunii Stalin

PE PARCELA EXPERIMENTALĂ

In anul școlar 1956—57, Institutul interregional din București pentru perfecționarea cadrelor didactice a organizat, cu sprijinul directorului Grădinii botanice, prof. univ. Ion Tarnavschi, o parcelă experimentală.

Activitatea practică organizată pe această parcelă a dat profesorilor de biologie posibilitatea ca, în cadrul cursului de perfecționare, să cunoască concret cum trebuie să organizeze și să desfășoare activitatea practică cu elevii pe parcela experimentală.

Terenul rezervat pentru această parcelă experimentală în cuprinsul Grădinii botanice are o suprafață de cca. 2200 m.p. și a fost împărțit în următoarele sectoare : un asolament agricol cu 8 sole; un asolament legumicol cu 4 sole ; un sector al plantelor ornamentale, în mijlocul căruia urmează să se construiască un bazin de apă pentru studierea florei și faunei lacustre; un sector pomicol și un sector al grupelor mai importante de plante, pe familii.

Două dintre solele asolamentului agricol sînt cultivate cu ierburi perene în amestec cu lucernă și trifoi. O solă cuprinde cereale de toamnă. Pe această solă urmărim o experiență care sperăm să se încheie cu bune rezultate. Încă din primăvara anului 1954 am semănat, pe parcela școlară a școlii medii nr. 7 „I. L. Caragiale", grîu de primăvară cu spic ramificat. Boabele obținute au fost, în majoritatea lor, șiștave. Cele mai bune au fost semănate nu cum cerea ereditatea lor, adică primăvara următoare, ci toamna. Au rezultat boabe mai bune, mai pline. Semănate din nou toamna, acestea au dat plante viguroase, cu spice mari și boabe sănătoase. Din aceste boabe s-a obținut grîul ramificat pe care l-am secerat acum și care a dat o producție superioară.

Tot pe sola cerealelor de toamnă am cultivat, pe loturi comparative, grîu de toamnă A 15, în rînduri dese și în rînduri rare. Cel cultivat în rînduri dese ne-a dat o producție de 4050 kg. la hectar, iar cel cultivat în rînduri rare o producție de 2.700 kg. la hectar.

Pe o altă solă cultivăm porumb hibrid american, în cuiburi așezate în patrat și în rînduri. Pe sola cerealelor de primăvară s-a cultivat grîu cu spic ramificat — Triticum turgidum, soi de primăvară — pentru a se compara producția lui cu cea a grîului ramificat semănat toamna. Pe această solă avem de asemenea grîu de toamnă A 15, iarovizat, care a fost semănat primăvara și a înspicat normal, ca și cel semănat toamna, grîu de primăvară Arnăut de Nemerci și orz umblător.

Multe dintre lucrările practice de pregătire au fost efectuate de profesori de la școlile din București care au urmat cursurile de perfecționare în etapa de iarnă din acest an. Ei au făcut lucrări de parcelare, au pregătit terenul rezervat pentru răsadnițe, în vederea cultivării de plante medicinale, oleaginoase și melifere, au efectuat lucrări de însămînțare și de plivit.

Cadrele care au participat la etapa cu frecvență a cursului de perfecționare au avut prilejul să cunoască rezultatele obținute la diferite culturi, să facă lucrări de întreținere a culturilor de bumbac, aplicînd metoda ciupitului și a cîrnitului, să adune recolta bulboaselor și să semene spanac și salată pe locul rămas, să pregătească terenul și să facă lucrări de dezmiriștire. În timpul lor liber, cursanții au îngrijit straturile cu flori, au revizuit lucrările de aliniere a aleilor și au stropit plantațiile cu varză, care a fost răsădită pe sola cu legumînoase pentru boabe, după culegerea recoltei. În cadrul lucrărilor practice prevăzute în program, în afara celor amintite mai sus, s-a însămînțat iarbă de Sudan care dă o vegetație bogată în părțile secetoase ale țării. Cursanții au făcut de asemenea experiențe demonstrative de consanguinizare în vederea obținerii de linii, care apoi se vor folosi pentru obținerea de hibrizi. Experiențele s-au făcut pe un porumb american cu maturizare precoce care a fost semănat la începutul lunii iunie tocmai pentru a obține inflorescențele necesare experiențelor menționate la timp potrivit. Cu prilejul acestor lucrări s-a realizat un bogat schimb de experiență — profesorii fiind puși să compare mereu cele văzute aici cu ceea ce au realizat la locul lor de muncă, să discute valoarea lucrărilor practice cu caracter agrotehnic aplicate pe parcela școlară, a diferitelor procedee de cercetări biologice în legătură cu procesul de creștere și de dezvoltare a plantelor.

Ajutați în felul acesta, profesorii care au urmat cursurile de perfecționare își vor putea îndeplini cu mai mult succes sarcinile ce le revin cu privire la realizarea învățămîntului politehnic în cadrul predării biologiei.

MIHAIL IACOB
lector al I.P.C.D. București

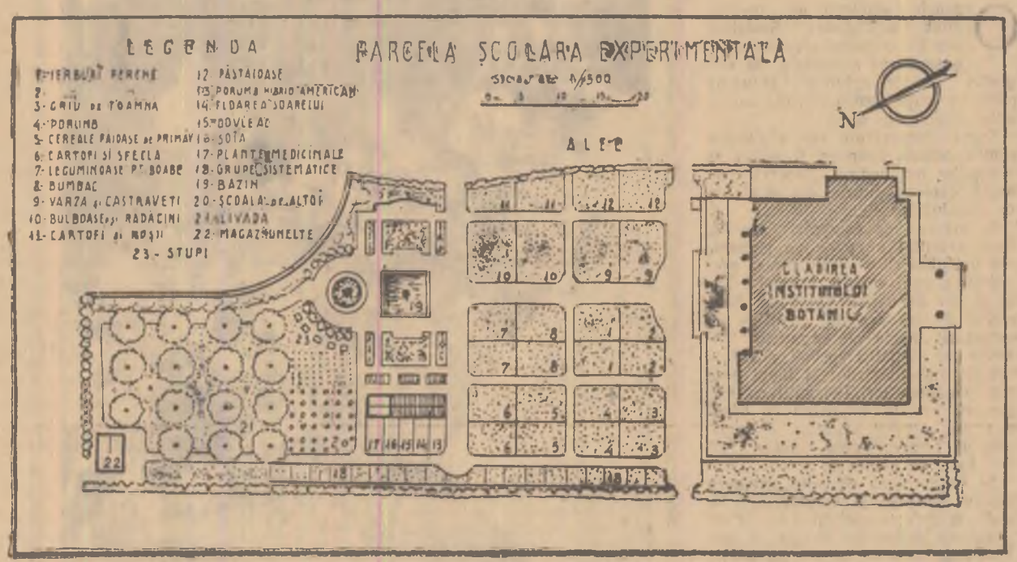

RÎNDURI SCRISE DIN INIMĂ

In luna iulie, tabăra internațională de la Vasile Roaită a găzduit numeroși pionieri și elevi maghiari și germani, care și-au petrecut vacanța în țara noastră. Ei au cunoscut, cu acest prilej, frumusețile și bogățiile patriei noastre, viața copiilor și tinerilor de la noi.

În „cartea de aur" a taberei, oaspeții au scris multe rînduri ieșite din inimă, consemnînd impresiile culese pe meleagurile noastre. HEINZ GENS, în numele delegației tineretului german din Ministerul Industriei Ușoare, care și-a petrecut concediul la Vasile Roaită, scrie :

„În cele trei săptămîni petrecute în mănoasa dumneavoastră țară am cunoscut și am iubit țara și poporul dumneavoastră. Au fost momente pe care nu le vom putea uita... În această localitate și peste tot unde am călătorit — la Cîmpina, București etc. — am găsit adevărați prieteni și sîntem mîhniți că ne despărțim de dînșii".

Să întoarcem încă o filă din „cartea de aur" a taberei. Scrîndu-și impresiile, KOVACS MENYHERT, în numele delegației elevilor școlilor tehnice din Republica Populară Ungară și al Ministerului Muncii, exprimă mulțumirea recunoscătoare *„pentru neuitatele zile petrecute aci. Vasile Roaită,* scrie KOVACS MENYHERT, *nu este numai o localitate balneo-climaterică, ci și orășelul minunat al prieteniei tovărășești a oamenilor muncii. Ne întoarcem acasă cu amintiri și experiențe pe care le vom folosi în educarea tineretului nostru pentru a cimenta și mai mult apropierea frățească între popoare".*

Ajunși în patrie, oaspeții noștri nu ne-au uitat ; au scris cîteva scrisori. Să le răsfoim împreună. *„Vă rugăm să transmiteți tineretului romîn frate și poporului muncitor salutul fierbinte al tineretului și poporului muncitor maghiar"* — scrie delegația tineretului din școlile tehnice maghiare. GÜNTHER RISTER, învățător emerit din R.D.G., scrie : *„Membrii delegației de pionieri din Republica Democrată Germană m-au însărcinat pe mine, în calitate de conducător al delegației, să mă adresez dumneavoastră cu rugămintea de a exprima cele mai sincere mulțumiri cordiale pentru ospitalitatea ce ne-a fost acordată... Călătoria în frumoasa dumneavoastră patrie a constituit pentru noi un eveniment deosebit. Niciodată nu vom uita dragostea, grija și prietenia adevărată care ni s-au arătat în țara dumneavoastră. În clipa cînd ne luam rămas bun pionierii noștri aveau ochii plini de lacrimi, lacrimi de emoție și de bucurie. Cu toții am găsit prieteni buni în țara dumneavoastră. Prietenia va fi mereu trează în inimile copiilor noștri.*

Am putut observa în tot timpul ardoarea cu care pionierii romîni își iubesc patria".

Aceste rînduri exprimă adevărate sentimente izvorîte din inimă pentru cei dragi. Copiii din țara noastră răspund oaspeților cu aceeași căldură și așteaptă o revedere apropiată.

GH. FLEANCU

13 ani de viață liberă

(Urmare din pag. 1)

școara, Institutul tehnic din Galați, Institutul politehnic din Iași etc. An de an au fost create condiții tot mai bune de viață și de muncă pentru studenți. S-au acordat numeroase burse studenților merituoși, s-a asigurat îngrijire medicală gratuită, s-au construit noi cămine studențești și s-au amenajat cele existente. Un număr mereu mai mare de studenți își petrec vacanța în cele mai frumoase stațiuni climaterice ale țării.

O mare realizare a regimului nostru de democrație populară este asigurarea dreptului la învățătură în limba maternă pentru naționalitățile conlocuitoare. În anul școlar 1956/57 au funcționat 2436 școli de cultură generală în limbile materne ale naționalităților conlocuitoare, fiind frecventate de 215.288 elevi. La Cluj funcționează Universitatea „Bolyai" cu limba de predare maghiară și secții în limba maghiară la Institutul agronomic, la Institutul de arte plastice „Ion Andreescu" și la Conservatorul de muzică „Gh. Dima", iar la Tg. Mureș funcționează, pentru studenții maghiari, Institutul medico-farmaceutic și Institutul de teatru „Szentgyörgyi István".

Învățămîntul nostru de toate gradele a primit o orientare nouă, realist științifică. Folosind tradițiile progresiste ale școlii din țara noastră și bogata experiență a școlii sovietice au fost elaborate planuri noi de învățămînt, programe și manuale școlare noi, metodici și îndrumări metodice, iar laboratoarele, muzeele și cabinetele școlilor au fost înzestrate cu aparatură și material didactic.

Potrivit sarcinilor trasate de cel de al II-lea Congres al partidului, în ultimul timp s-a intensificat munca pentru ridicarea nivelului învățămîntului de toate gradele în vederea legării lui tot mai strînse de necesitățile producției. Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală și Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea învățămîntului superior au o uriașă însemnătate pentru legarea învățămîntului nostru de activitatea construirii socialismului, de munca productivă, creatoare.

Regimul de democrație populară acordă o mare prețuire slujitorilor școlii, cadrelor didactice din toate gradele de învățămînt. Numărul cadrelor didactice a sporit considerabil. În învățămîntul de cultură generală, în anul școlar 1956/57 au funcționat 88.208 pedagogi, față de numai 46.435 cîți erau în 1938/39, iar în rîndurile corpului didactic universitar au intrat numai în ultimii ani peste 3000 de cadre tinere. Partidul și guvernul au luat o serie de măsuri menite să îmbunătățească salarizarea cadrelor didactice, condițiile lor de locuit și de aprovizionare, să asigure stabilitatea lor în muncă și perfecționarea continuă a măiestriei lor pedagogice.

La cea de a 13-a aniversare a eliberării patriei de sub jugul fascist învățămîntul nostru se prezintă cu realizări de scamă. La baza acestor realizări stă politica înțeleaptă a partidului și guvernului. Cadrele didactice din toate colțurile țării, conștiente de marea răspundere care le revine în creșterea tinerei generații, de încrederea care le-a fost acordată, răspund cu însuflețire chemării înflăcărate a partidului și guvernului de a cultiva în rîndurile tineretului dragostea față de muncă și învățătură, de a educa tineretul în spiritul dragostei de patrie, al prețuirii și apărării cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, în spiritul internaționalismului proletar, al păcii și prieteniei între popoare.

Vacanța

Au trecut aproape două luni de cînd în școlile patriei noastre s-a așternut liniștea vacanțelor. Elevii și profesorii și-au întrerupt obișnuita muncă școlară și didactică pentru mult așteptata și binevenita odihnă de vară. Bucuria slujitorilor școlii a fost cu atît mai mare cu cît anul acesta, printr-o hotărîre a Prezidiului Marii Adunări Naționale, timpul lor de odihnă a fost considerabil mărit.

Prin grija sindicatului, 16000 de muncitori din învățămînt își petrec concediul de odihnă sau fac diferite tratamente balneare în case de odihnă ale CCS sau în sanatoriile balneare ale Ministerului Sănătății. Alte cîteva mii de cadre didactice își petrec o parte din vacanță în case de odihnă organizate de comitetele sindicale raionale și orășenești în cele mai pitorești localități. Vacanța este însă mare și mulți pedagogi au îmbinat odihna cu alte preocupări.

M-au abătut treburile în această vară, în drumeții lungi. Am revăzut Munții Apuseni, am colindat Bicazul și Delta Dunării, orașe din Ardeal, Moldova și Oltenia. Am întîlnit lucruri cunoscute fie din cărți și ziare, fie din alte mai dinainte călătorii. Am întîlnit și multe altele noi și minunate — rezultate ale însuflețirii creatoare a poporului nostru.

Nu intenționez însă să vorbesc acum despre niciunele, deși toate ar merita din plin să se vorbească despre ele. Mă voi opri însă, de data aceasta, asupra unui fapt mărunt în aparență, dar plin, în realitate, de semnificație.

În minele din Munții Apuseni am văzut un soi de mineri care, în loc de perforatoare, erau înarmați cu creioane și carnete.

— Sînt învățătorii veniți să ne cunoască — mi-a lămurit nedumerirea unul din însoțitorii mei. În fiecare săptămînă primim alte grupuri.

Am întîlnit în Delta Dunării cercetători pasionați, profesori din iurul Sibiului, veniți să-i studieze flora și fauna. Înarmați cu blocuri de notițe, cu planșe de desen, ei își verifică observațiile anterioare și adună material didactic atît de util în școală.

În fabricile din Capitală și celelalte orase ale țării, pe valea Prahovei si în defileul Oltului am regăsit sute și sute de profesori porniți să cunoască mai bine bogățiile patriei, să-i guste mai mult frumusețile, să-i înțeleagă mai deplin uriașul avînt spre progres.

Nu pentru a-și omorî timpul de vacanță au pornit în drumeție pedagogii. Unul dintre ei, profesor în raionul Oaș, îmi mărturisea, răsfoindu-și carnetul de notițe, că a adunat material documentar în Capitală la întreprinderea „23 August", la Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii", la muzee și expoziții, pentru a-și îmbogăți lecțiile pe care le va ține în noul an școlar. Și la fel cu acest profesor au procedat toți pedagogii care colindă acum în lunile de vacanță țara.

Mi-am amintit cum anul trecut, cînd au fost inițiate primele excursii didactico-științifice pentru cadrele didactice, s-au găsit sceptici care să considere că nu se vor găsi amatori de asemenea „distracții". Aceiași sceptici îmi mărturiseau însă zilele trecute că acest sistem de excursii, organizat de comitetele sindicale raionale ale muncitorilor din învățămînt, a luat proporții nebănuite.

Este și aceasta o mărturie a interesului învățătorimii pentru îmbunătățirea învățămîntului din patria noastră.

C. R.

Probleme actuale ale S. M. I. C.

(Urmare din pag. 1)

ducții ritmice, pentru ridicarea nivelului tehnic al lucrărilor, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost în vederea asigurării succesului deplin al experimentării sistemului de salarizare îmbunătățit. Pentru cunoașterea și popularizarea experienței înaintate în executarea lucrărilor de calitate, se va organiza o expoziție cu cele mai bune lucrări executate în întreprinderile poligrafice. Și, în sfîrșit, aș dori să menționez mobilizarea muncitorilor din întreprinderile poligrafice pentru tipărirea la timp și în cele mai bune condiții a manualelor școlare.

— Ne puteți da cîteva amănunte asupra preocupărilor sindicatului în legătură cu pregătirea condițiilor pentru deschiderea noului an școlar ?

— Mai întîi aș vrea să subliniez faptul că pregătirile pentru deschiderea noului an școlar au început imediat după încheierea cursurilor. Sindicatul nostru și-a propus, în primul rînd, să sprijine cadrele didactice și organele de învățămînt pentru ca noul an școlar să se deschidă sub semnul ridicării calității lecțiilor la un nivel cît mai înalt. În acest scop, la încheierea anului școlar au avut loc consfătuiri de producție menite să dezbată și să popularizeze experiența celor mai bune cadre didactice. Asemenea consfătuiri de producție cu rezultate bune s-au ținut în special în regiunile Galați, Ploești, Cluj, în orașul București etc.

O acțiune deosebită pentru organele sindicale din învățămînt o constituie sprijinirea conducerilor administrative și a cadrelor didactice în realizarea învățămîntului politehnic. În acest scop, între altele, organele sindicale au stabilit legături cu comitetele de întreprindere din ramurile productive pentru a obține sprijinul acestora în vederea asigurării bazei materiale (mașini, aparate, unelte etc.) necesare pentru desfășurarea activității practice de atelier.

Organele sindicale din instituțiile de învățămînt au sprijinit și vor continua să sprijine organele administrative și în desfășurarea lucrărilor de reparare și amenajare a localurilor de școli și internatelor școlare, în asigurarea școlilor cu combustibil, în acțiunile pentru îndeplinirea planului de școlarizare și pentru asigurarea frecvenței elevilor în procent de sută la sută chiar din primele zile de școală. În acest scop cadrele didactice s-au deplasat în fiecare circumscripție școlară pentru a sta de vorbă cu părinții copiilor care urmează să se înscrie în clasele I-a și a V-a. O grijă deosebită se va arăta pentru difuzarea la timp prin C.L.D.C. regionale și raionale și cooperativele sătești a tuturor manualelor și recliziților școlare pentru anul școlar 1957—1958.

În momentul de față în toate raioanele țării se pregătesc consfătuirile cadrelor didactice din septembrie, care vor fi un bun prilej de popularizare a metodelor și procedeelor celor mai bune de muncă.

— Am dori să cunoaștem care va fi contribuția comitetelor sindicale și a organizațiilor sindicale de bază la organizarea și desfășurarea consfătuirilor.

— Comitetele sindicale raionale și orășenești se vor îngriji ca secțiile de învățămînt și cultură să întocmească just referatele care trebuie să oglindească în modul cel mai veridic realizările și lipsurile din școlile raionului respectiv. C.C. al S.M.I.C. a recomandat tuturor organizațiilor sindicale de bază ale muncitorilor din învățămînt și grupelor sindicale ca înainte de consfătuiri să organizeze scurte ședințe de producție pentru ca educatoarele, învățătorii și profesorii să se prezinte pregătiți la consfătuiri și pentru ca aportul lor la dezbaterea problemelor amintite să fie cît mai rodnic.

Comitetele sindicale se vor ocupa și de sprijinirea organelor administrative pentru asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a consfătuirilor. De asemenea, ele răspund de organizarea programului cultural (spectacole, reuniuni etc.).

— Formațiile artistice de amatori ale muncitorilor din învățămînt se găsesc angajate în primul concurs pe țară organizat de C.C. al S.M.I.C. În ce stadiu se găsește acest concurs?

— La primul concurs artistic organizat de C.C. al S.M.I.C. pentru formațiile artistice de amatori ale muncitorilor din învățămînt s-au înscris sute de echipe de artiști amatori, cuprinzînd mii de participanți. De remarcat că marea majoritate a acestor formații și-au alcătuit just repertoriul, potrivit indicațiilor regulamentului de concurs (se știe că baza ideologică a activității unei formații artistice o formează repertoriul).

Conform regulamentului, pînă acum trebuia să se desfășoare faza raională a concursului. Aceasta a avut loc, în majoritatea raioanelor, încă înainte de încheierea anului școlar.

Sînt însă și unele comitete sindicale raionale care n-au organizat această fază a concursului. Ele trebuie să lichideze acest neajuns imediat după deschiderea anului școlar.

Demn de menționat este faptul că muncitorii din învățămînt, artiști amatori și activiști ai frontului cultural de la sate, au primit cu entuziasm primul concurs al sindicatului nostru. Noi credem că acest concurs va ridica pe o nouă treaptă activitatea cultural-educativă a sindicatului nostru — atît în rîndurile membrilor săi cît și în cele ale maselor largi de oameni ai muncii de la sate.

— Ne puteți spune cîteva cuvinte în legătură cu activitatea sindicatului pe plan internațional ?

— Activitatea pe plan internațional a sindicatului a înscris în cursul acestui an realizări bogate. Amintesc numai cîteva din ele :

În cursul lunii februarie, o delegație a sindicatului nostru a studiat timp de 20 de zile experiența organizațiilor sindicale din instituțiile de învățămînt din R.S.F.S.R. La sfîrșitul acestei vizite s-a încheiat o declarație privind dezvoltarea relațiilor între C.C. al Sindicatului nostru și C.C. al Sindicatului de învățămînt din R.S.F.S.R. Declarația prevede, printre altele, dezvoltarea schimbului de cadre didactice, echipe sportive și culturale, publicații, expoziții etc. O asemenea declarație s-a încheiat și cu C.C. al Sindicatului de învățămînt din R.S.F.S. Moldovenească.

Pe baza acestor înțelegeri, un grup de 40 cadre didactice, președinți de comitete sindicale și-au petrecut în această vară concediul de odihnă în R.S.F.S.R. și R.S.F.S. Moldovenească, realizînd și un prețios schimb de experiență. De asemenea, un grup de 40 de învățători și profesori sovietici și-au petrecut concediul la Sinaia, împreună cu activiști sindicali din țara noastră.

Anul acesta am dezvoltat legăturile și cu alte organizații sindicale de învățători și profesori. Delegatul sindicatului nostru, care a participat ca reprezentant al F.I.S.E. la Congresul de la Montevideo al educatorilor din continentul american, a stabilit legături de colaborare cu o serie de organizații ale cadrelor didactice din America Latină.

În vara aceasta ne-au vizitat țara, ca invitați ai sindicatului, doi profesori din Brazilia și un profesor din Mexic, urmînd să sosească la noi și alte cadre didactice din Chile, Mexic etc.

De curînd am avut ca oaspete pe tov. Uroșevici Milivoje, președintele Asociației Învățătorilor și Profesorilor din Iugoslavia, care și-a petrecut concediul de odihnă la noi. Cu acest prilej a fost semnată o declarație de colaborare între organizațiile sindicale de învățămînt din țara noastră și din Iugoslavia.

Avem legături prin corespondență cu organizațiile sindicale și cadrele didactice din 32 de țări. Numai anul acesta am stabilit legături noi cu cadrele didactice și organizațiile sindicale din Indonezia, India, Uruguay, Ecuador, Chile, Brazilia, Argentina.

Trimitem în străinătate 225 abonamente la publicațiile noastre în limbi străine și primim, de asemenea, publicații dintr-un însemnat număr de țări. În scopul cunoașterii reciproce, al întăririi solidarității și prieteniei, sindicatul nostru va dezvolta și mai mult legăturile cu organizațiile sindicale și cadrele didactice din lumea întreagă, prin schimburi de publicații, scrisori, prin schimburi de delegații etc.

— Ce ne puteți spune în legătură cu Conferința internațională a educatorilor, pentru care vă pregătiți să plecați la Varșovia?

— La această Conferință internațională a educatorilor participă delegați ai educatorilor din lumea întreagă și reprezentanți ai mai multor organizații și asociații internaționale de învățători și profesori. Sindicatul nostru va fi reprezentat de o delegație alcătuită din prof. univ. N. Pascu, prof. Eugen Blideanu, prof. Emilia Mănac și prof. Elena Papatanase și semnatarul acestor rînduri. La data cînd convorbirea noastră va apare în „Gazeta învățămîntului", Conferința își va fi început lucrările.

Ordinea de zi a Conferinței cuprinde probleme: situația actuală a școlii și a cadrelor didactice, cum s-o îmbunătățim; educarea copiilor în spiritul patriotismului și al prieteniei între popoare; căile realizării unității de luptă a educatorilor din lumea întreagă și „Ziua Mondială a Cartei Educatorilor".

După cum se vede, la Varșovia vom dezbate probleme deosebit de importante pentru școală și slujitorii ei.

În încheiere, tov. I. Nistor a subliniat că oamenii muncii din domeniile învățămîntului și culturii, strîns uniți în jurul partidului și guvernului, sînt hotărîți să facă noi pași pentru a-și mări și mai mult contribuția la lupta poporului nostru pentru construirea socialismului.

File dintr-un carnet de reporter

(Urmare din pag. 1)

înaltă o clădire nouă, albă, cu etaj. Care dintre pescarii Murighiolului și-ar fi închipuit în trecut că vor veni ani cînd, chiar în mica lor comună, altădată uitată de cîrmuire, va lua ființă o școală medie, cu o clădire frumoasă, cu 14 săli de clasă, laboratoare, instalație modernă de apă, uzină proprie, dormitoare spațioase ?

...Numărul din 25 decembrie 1935 al ziarului „Graiul Maramureșului" publica articolul „Școala primară în Maramureș". Iată, pe scurt, ce mărturisea articolul : conform recensămîntului din iulie 1935, în județul Maramureș erau 45.000 de copii de vîrstă școlară și 255 de învățători. 29.000 de copii nu erau cuprinși în școală.

Acum, în zilele anului 1957, despre școala maramureșeană se poate spune pe scurt : analfabetismul lichidat, toți copiii de vîrstă școlară au fost cuprinși în școală. Au cu ce să se mîndrească maramureșenii...

...O comună oarecare : Vadul Crișului, regiunea Oradea. Cîteva date ilustrative. În trecut de abia izbuteau să învețe la școala din comună 80—90 de copii. Astăzi, la școala elementară sînt 500 de copii. În comună s-a construit o clădire pentru școala medie de 10 ani, au fost amenajate patru internate.

...Sînt mii și mii de orașe și comune pe întinderile patriei noastre și în fiecare dintre ele se înalță școli noi sau școli în care nu le mai recunoști pe cele de odinioară.

Lucrează aici învățători și profesori care și-au însușit noi cunoștințe și noi metode de muncă, care își perfecționează an de an măiestria pedagogică, îmbinînd experiența lor de mulți ani cu învățătura neobosită, sau tineri absolvenți ai școlilor pedagogice și ai instituțiilor de învățămînt superior, făuriți ei înșiși de școala noastră nouă. Laolaltă, stringînd din ce în ce mai mult legăturile lor în cadrul colectivelor pedagogice, ei îi înarmează pe copii și tineri cu cunoștințe temeinice și cu deprinderi de muncă practică, îi învață să fie oameni adevărați, să-și închine toate cunoștințele și toată munca lor patriei, poporului.

Pentru minoritățile naționale

Musledin Rumi, Axaid Menliomer, Iusug Nenzat, Aziz Zișan și alți 21 de tineri au obținut anul acesta diploma de învățător. Poate că n-ar fi nimic interesant în această scurtă informație. Școlile pedagogice din țara noastră promovează anual sute și sute de noi învățători. Dar cu tinerii de mai sus e cu totul altceva, întrucît ei sînt absolvenții unei școli a cărei existență nu poate fi concepută decît într-un regim de democrație populară. După cum se știe, populația tătară nu avea alfabetul ei propriu. Or, puterea populară nu numai că a creat un alfabet tătar, dar a înființat și școli pentru copiii acestei populații. Iar tinerii de care aminteam sînt cea de a patra promoție a școlii pedagogice mixte nr. 2 cu limba de predare tătară din orașul Constanța, care asigură cu cadre calificate de pedagogi școlile cu limbile de predare tătară din 18 localități ale regiunii : Moșneni, Albești, Cobadin, Babadag, Izvorul Mare etc.

...Deși în Vinga, comună așezată la jumătatea drumului dintre Arad și Timișoara, sînt mulți muncitori maghiari, în anii stăpînirii burghezo-moșierești nu a existat aici școală cu limba de predare maghiară. Azi comuna are o școală luminoasă, încăpătoare, un laborator în care se află tot felul de instrumente, un aparat de proiecție, numeroase planșe și diagrame. Pe lîngă școală funcționează un cerc sportiv, dotat cu echipament și o bibliotecă al cărei fond de cărți se îmbogățește necontenit.

...În București, pe Calea Călărași, în localul unei vechi școli, la care cu mulți ani în urmă a fost învățător Hristo Botev, funcționează o școală cu limba de predare bulgară care poartă numele vestitului poet. Din 1950, copiii învață aici într-o clădire nouă. În vechea clădire, reamenajată, este acum internatul. Școala cuprinde 9 săli de clasă și un laborator de științe fizico-chimice. Aici învață copiii bulgari din Popești-Leordeni, Chiajna, Ștefănești și din alte părți. Unii dintre ei locuiesc la cămin, sînt bursieri. Pe lîngă școală funcționează un cabinet medical, o bibliotecă și o cantină.

Cadre superioare

Cu 8 ani în urmă, în mijlocul unei păduri de brad de lîngă Petroșani se ridicau schelele unei construcții noi, de pe înălțimea căreia constructorii cuprindeau cu privirea o bună parte din Valea Jiului. Au trecut de atunci 8 ani și Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" — acestui institut i-a fost destinată clădirea de care aminteam mai sus — ocupă un loc important în învățămîntul nostru superior.

Institutul asigură studenților condiții dintre cele mai bune de învățătură și de viață. La îndemîna viitorilor ingineri mineri stau 8 amfiteatre, tot atîtea laboratoare dotate cu mașini și utilaje miniere dintre cele mai moderne, fabricate în țara noastră și în străinătate, săli de seminarii, de lectură etc.

Biblioteca institutului, care numără peste 40.000 de volume tehnice, ideologice și de literatură în limbile română, rusă, engleză, franceză etc. asigură studenților o bogată documentare de specialitate și cultură generală.

Într-una din clădirile din vecinătatea institutului se află o sală de gimnastică modernă, prevăzută cu aparate și echipament. Studenților li se asigură cămin și cantină.

Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroșani este numai una dintre instituțiile de învățămînt superior care au luat viață în anii puterii populare. Asemenea acestuia trebuie amintite Institutul tehnic din Galați, Institutul politehnic din Orașul Stalin, Institutul pedagogic „Maxim Gorki" și Institutul de căi ferate din București, Universitatea „Bolyai" din Cluj și altele.

Sfîrșit de reportaj

Încheiem reportajul. Ar mai fi însă atîtea de spus ! Despre miile de grădinițe de copii, despre dublarea numărului școlilor profesionale de ucenici, despre creșterea numărului de manuale, despre burse, cămine și cantine... Ar trebui să vorbim despre conținutul științific al învățămîntului nostru, ar trebui să subliniem marele ajutor pe care-l dă școlii noastre bogata experiență a pedagogiei sovietice, despre viața nouă a cadrelor didactice din țara noastră...

Rîndurile de față nu pot cuprinde însă totul. Ele au doar rostul de a înfățișa cititorilor mici imagini ale realizărilor dobîndite pe tărîmul școlii noi, făurită prin grija partidului și guvernului, prin strădania zecilor de mii de învățători și profesori.

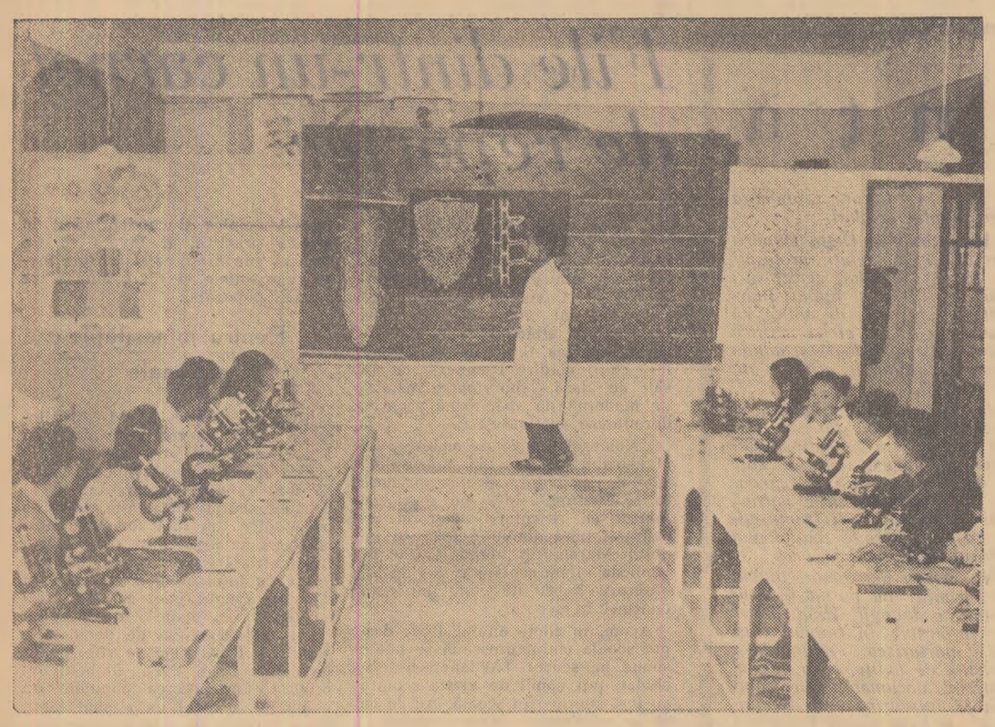

Eliberarea Vietnamului de Nord de sub dominația colonialiștilor francezi a adus cu sine un ritm nestăvilit în dezvoltarea învățămîntului de toate gradele. Odată cu refacerea economiei naționale a R.D. Vietnam, se dă o mare atenție instruirii noilor cadre de muncitori și intelectuali la nivelul tehnicii și științei moderne, în specialitățile cele mai diferite. Iată în clișeul de sus un aspect din timpul unei prelegeri despre ivirea și formarea rădăcinilor la plante, ținută studenților de la Școala pedagogică superioară.

Renaște cultura VIETNAMULUI

Istoricii au stabilit că primele manifestări ale culturii vietnameze datează aproximativ de la începutul erei noastre. Dăinuiesc încă și astăzi monumentele din epoca dinastiilor de acum 1000 de ani, Vietnamezii se mîndresc și astăzi cu templele vechi — mărturie a unei profunde înțelegeri a armoniei arhitectonice, a unui subtil simț al artei decorative și a năzuinței de a construi clădiri frumoase, care să se armonizeze cu vegetația tropicală a locurilor.

Vase și sculpturi în lemn, articole din argint și obiecte din fildeș, broderii pe mătase și obiecte confecționate din aur uimesc prin varietatea lor, prin imaginația creatoare și simțul estetic al artiștilor anonimi.

Noua cultură vietnameză a fost făurită în lupta neîmpăcată împotriva ocupanților, însuflețită de ideile luminoase ale eliberării naționale.

...In timpul zilei jungla este pustie. Dar de cum se întunecă se adună în luminișuri copii și bătrîni ca să învețe. Copiii străbat distanțe mari, parcurgînd cîte 10 km pe drumurile grele ce șerpuiesc printre mlaștini. In această junglă și-au făcut ucenicia tinerii medici vietnamezi, au început să scrie istoria Vietnamului tinerii oameni de știință. Aici s-au scris versuri înflăcărate și s-au pictat tablouri înfățișînd viața grea a poporului și lupta lui eroică.

In Vietnam trăiesc zeci de alte naționalități. Toate aceste triburi și popoare au creat dansuri și cîntece, obiecte din ceramică și sculpturi în lemn, care atrag atenția oricui înțelege măreția și forța artei populare.

Arta plastică vietnameză dovedește că exemplul naturii este oglindit cu profunzime de imaginația creatoare a artistului. El trăiește în epoca sa, tratîndu-și temele cu o profundă viziune vechea artă a picturii în lac pe lemn, Ciang Dong Ling desenează portrete de tineri, Sin Ngok creează tablouri în lac cu teme inspirate din lupta pentru eliberarea națională și reforma agrară.

Paralel cu arta plastică, tinerii scriitori vietnamezi reînvie tradițiile poetice ale poporului.

In prezent în Vietnam există poeți și prozatori de seamă. Recent au apărut operele lui Vu Trong Fung, decedat în 1921, unul din primii scriitori realiști cu o concepție revoluționară. Romanul său „Furtuna" este o puternică demascare realistă a orînduirii feudale. To Hu este unul din cei mai iubiți poeți din Vietnam; Hin Hiu Tung a scris poemul „Îndrumări pentru fiul meu" — un cod poetic de patriotism și sentimente revoluționare; Nguyen Van Bong este autorul popularului roman „Bivolul", iar Ten Zian este renumit pentru romanul său „Se ridică om după om" care evocă lupta dramatică de la Dien Bien Fu.

Cultura este astăzi în plină înflorire în Vietnam — țară liberă care își făurește o viață nouă.

GRIJA PENTRU COPII

In prezent în R. D. Vietnam școlile sînt frecventate de peste un milion de copii. Statul acordă o deosebită grijă mamei și copilului. In Vietnam s-au deschis sute de case de nașteri și dispensare pentru copii. Muncitorii și funcționarii de stat primesc ajutoare pentru copii.

CAMPANIA DE ALFABETIZARE

Potrivit unor date încă incomplete publicate de Direcția învățămîntului public, în prima jumătate a acestui an au participat la cursuri de alfabetizare peste 700.000 de persoane.

In regiunea carboniferă Hong Gai-Kuang Ien și în regiunea Vinh Linh din apropierea liniei provizorii de demarcație, numărul celor care urmează cursurile de alfabetizare a întrecut respectiv cu 45 și 41 la sută numărul fixat în plan.

Campania de alfabetizare a înregistrat cele mai bune rezultate în regiunile muntoase din Vietnamul central, de nord, din regiunile autonome Thai Meo și Viet Bak, precum și în unele provincii din nord-vestul țării, locuite mai ales de minorități naționale.

In orașul Haifong aproape toate persoanele neștiutoare de carte au urmat cursurile de alfabetizare.

Programul de alfabetizare va fi îndeplinit pînă la sfîrșitul acestui an. In fiecare raion din oraș funcționează cîte un comitet de alfabetizare care ajută pe cei ce învață carte să urmeze regulat cursurile.

NOI PROMOȚII DE CADRE DIDACTICE

In 1957, un număr de 355 de studenți ai școlii pedagogice superioare din R. D. Vietnam au trecut examenele de absolvire, față de 244 studenți promovați în anul universitar 1955—1956.

Noii profesori vor fi trimiși la diferite școli din R. D. Vietnam. In timpul dominației colonialiste numărul absolvenților nu depășea 200 pe an.

Ştiri

Din ordinul rasiștilor

Nu de mult, la Universitatea din Texas s-a produs un incident care a avut un larg ecou departe, dincolo de hotarele acestui stat. La universitate există o bună tradiție: în fiecare an colectivele artistice de amatori montează aici o operă, acest spectacol bucurîndu-se totdeauna de multă popularitate. De data aceasta urma să fie prezentată opera „Didona și Aenea" de Paesiello. Rolul Didonei a fost încredințat sopranei de culoare Barbara Louisa Smith, în vîrstă de 19 ani.

Această alegere a avut însă darul de a stîrni nemulțumirea rasiștilor din Texas. Ei au încercat s-o intimideze pe tînăra fată, s-o silească să renunțe de a mai participa la spectacol. Atunci însă cînd s-a constatat că nici scrisorile anonime, nici amenințările telefonice nu au avut efect, organizatorii acestei campanii mîrșave au recurs la ajutorul avocaților. Curînd după aceea studenta a fost citată de către A. W. Dowty, decanul Facultății de arte frumoase, care i-a comunicat că în virtutea „legilor" în vigoare în Texas o fată de culoare nu are dreptul de a interpreta un „rol romantic" în vreo piesă alături de un tînăr alb. În cele din urmă, rasiștii și-au atins scopul — Barbara Smith a renunțat la rol.

În iunie a avut loc premiera operei. Este însă interesant de remarcat că singurii spectatori prezenți erau studenți care au huiduit pe decanul susmenționat și pe rectorul L. Wilson, care îndepliniseră dispozițiile rasiștilor. După cum se vede, numeroasele legi rasiste, care mai sînt pînă în prezent încă în vigoare în multe state din S.U.A., provoacă indignare nu numai dincolo de hotarele Statelor Unite, ci și în rîndurile păturilor largi ale opiniei publice americane.

Învățămîntul tehnic în atenția conducătorilor Indiei

Ministrul de stat al Învățămîntului și Cercetărilor Științifice al Indiei, Calu Lal Srimali, luînd cuvîntul în Camera populară a parlamentului indian, a declarat că în cel de-al doilea plan cincinal guvernul Indiei va acorda o deosebită atenție lărgirii învățămîntului tehnic. El a arătat că spre sfîrșitul celui de-al doilea plan cincinal în școlile tehnice superioare vor fi primiți anual aproximativ 31.000 de studenți față de 15.100 în 1956 și 6.600 în 1947. S-a hotărît să se construiască trei noi institute tehnologice.

*

In vara aceasta s-a deschis la Delhi prima sesiune a Consiliului național al învățămîntului profesional — organ consultativ și de coordonare pentru pregătirea brațelor de muncă calificate.

Deschizînd sesiunea Consiliului, Nanda, ministrul Muncii și al Planificării ,a arătat că în ciuda marelui șomaj India duce în prezent lipsă de brațe de muncă calificate. Pentru realizarea planurilor de dezvoltare a economiei Indiei vor fi necesari sute de mii de muncitori calificați.

A luat apoi cuvîntul primul ministru Nehru, care a subliniat marea importanță a dezvoltării tehnicii pentru asigurarea libertății și independenței Indiei. Nu ne putem asigura libertatea și independența ,a spus Nehru, avînd o tehnică nedezvoltată în comparație cu tehnica mondială foarte dezvoltată.

Insuficienta dezvoltare fizică a copiilor din S. U. A.

Revista „United States News and World Report" relatează că o anchetă efectuată în diferite regiuni ale S.U.A. a stabilit că 57,9 la sută din copiii în vîrstă între 6—16 ani sînt insuficient dezvoltați din punct de vedere fizic. La copiii europeni de aceeași vîrstă acest procentaj este de 8,7 la sută. „Tineretul american este în general mai slab din punct de vedere fizic decît tineretul din Europa și din multe alte țări din lume", constată revista.

Revista se plînge că în S.U.A. se acordă prea puțină atenție educației fizice a tinerei generații. Ea citează datele „Consiliului guvernamental pentru problemele dezvoltării fizice a copiilor". Potrivit acestor date, mai puțin de 10 la sută din tinerii americani au posibilitatea să participe la competiții sportive. Majoritatea școlilor elementare americane sînt lipsite de săli de gimnastică. În peste 50 la sută din școlile medii incomplete nu se predă cultura fizică, mai puțin de 5 la sută din școlarii americani au posibilitatea să plece în tabere sau la aer.

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ
în problemele activității sindicale

Urmare din numărul trecut

Organizațiile sindicale, factor important în opera de educare comunistă a oamenilor muncii

Organizațiile sindicale ale oamenilor muncii din învățămînt din R.S.F.S.R. desfășoară o importantă muncă educativă în rîndul membrilor de sindicat. Una dintre formele cele mai importante ale acestei munci o constituie cercurile de învățămînt politic.

Organele sindicale consultă cadrele didactice asupra formelor de învățămînt politic care urmează să fie organizate, atrag membrii de sindicat să frecventeze cu regularitate cercurile la care s-au înscris pe baza liberului consimțămînt, popularizează rezultatele obținute de profesorii și învățătorii care îmbină just cele învățate la cursurile politice cu munca la clasă etc. Lecțiile și seminariile de la cercurile de învățămînt politic ale cadrelor didactice sînt strîns legate de specificul muncii școlilor.

Se organizează și cicluri de lecții referitoare la unele probleme educative, iar pentru cadrele didactice din localitățile îndepărtate — și seminarizări periodice pe centre de comune sau la centrul de raion.

De o mare popularitate în rîndul cadrelor didactice se bucură „Ziua învățătorului". Am aflat de la tov. Sokolova, președinta unui comitet sindical raional din regiunea Gorki, că în raionul respectiv „Ziua învățătorului" se organizează odată la 3-4 luni, avînd de fiecare dată altă temă („Știința împotriva religiei", „Al XX-lea Congres al P.C.U.S. și sarcinile ce revin intelectualității din raion", „Învățătorii care ies la pensie" etc.). Pregătind „Ziua învățătorului" comitetul sindical mobilizează cadrele prin gazetele de perete, organizează vitrine etc. Programul acestei zile este întotdeauna deosebit de interesant. La „Ziua învățătorului" pe tema „Știința împotriva religiei", de pildă, un profesor universitar din orașul Gorki a ținut conferința „Apariția vieții pe pămînt". Apoi profesorii și învățătorii au vorbit despre munca desfășurată de ei în rîndurile populației sătești. O profesoară de fizică și chimie a prezentat un șir de experiențe — „Minune fără minuni" — explicînd din punct de vedere științific fenomene considerate drept mistere. La sfîrșit s-a prezentat un concert dat de cadrele didactice.

Cu un viu interes a fost întîmpinată și ziua cu tema „Învățătorii care ies la pensie". Încă din timp un colectiv de pedagogi a studiat munca desfășurată de acești învățători în școală și în rîndul populației și a făcut cunoscute rezultatele ei prin articole publicate în gazetele de perete și în presa periodică, ca și prin referatul prezentat la ziua închinată lor. Participanții la această zi au ascultat cu multă atenție interesantul cuvînt al pensionarilor, mărturisirile lor despre primii pași făcuți în învățămînt în timpul țarismului, au înmînat diplome și daruri celor care și-au dedicat întreaga viață copiilor și școlii.

Pentru a dezvolta dragostea și spiritul de răspundere al pedagogilor față de munca lor, mîndria pentru școala, comuna și raionul lor, comitetele sindicale antrenează cadrele didactice în cultivarea tradițiilor școlii și a tradițiilor revoluționare ale comunei și raionului. O mare atenție acordă cultivării unor asemenea tradiții comitetul de instituție al unei școli din regiunea Gorki, al cărei președinte este tov. Sustaeva. In această școală și-a făcut studiile elementare, în timpul țarismului, prima femeie medic din Rusia. Țărănimea din satul respectiv a avut un mare rol în evenimentele revoluționare din 1905—1907. In anul 1917, după răsturnarea țarismului, în această școală s-a ținut prima consfătuire a țăranilor despre împărțirea pămîntului. Comitetul sindical se străduiește să cultive aceste tradiții, care mobilizează cadrele didactice în muncă și au un rol însemnat în educarea comunistă a copiilor.

Un important rol în ridicarea nivelului cultural al membrilor de sindicat îl au Casele învățătorului. Numai în R.S.F.S.R. învățătorii și profesorii au la dispoziția lor peste 220 de asemenea instituții culturale, care atrag în jurul lor sute de mii de învățători și profesori.

Se acordă o mare importanță și organizării excursiilor pentru cadrele didactice. In vacanțele de primăvară și iarnă comitetele sindicale organizează excursii de masă ale învățătorilor și profesorilor din școlile sătești în orașe. Cu această ocazie se vizitează întreprinderi, se vizionează spectacole, se organizează întîlniri cu oamenii de știință și schimb de experiență cu pedagogii din școlile orășenești. Foarte răspîndite sînt excursiile pentru cunoașterea raionului și regiunii natale. Se practică și sistemul excursiilor pe specialități. Astfel, profesorii de geografie pleacă adesea în grup, pe cîte 2—3 zile, pentru a se odihni și a efectua unele lucrări practice ce le sînt absolut necesare în munca cu elevii.

In toate orașele mari ale țării au fost organizate baze turistice pe lîngă „Casele învățătorului", unde vin cadre didactice din diferite părți ale Uniunii Sovietice, pentru 5—10 zile, timp în care vizitează muzee, monumente istorice, întreprinderi.

In timpul vizitei noastre la Leningrad am poposit la o asemenea bază turistică unde am întîlnit ucraineni, moldoveni, transcaucazieni, precum și cadre didactice din îndepărtata Siberie.

O mare dezvoltare a luat în rîndurile sindicatelor sovietice de învățămînt activitatea artistică. Tovarășa Safrova, președinta comitetului de instituție de la școala nr. 1 din Gorki, ne-a povestit că în școala ei această activitate este îndrăgită de toate cadrele didactice. O parte din acestea activează în cercul de dramaturgie, care a pregătit în acest an o piesă de Cehov, o piesă de Ostrovski și un vodevil. Cercul școlii și echipa de dansuri populare dau deseori concerte apreciate în întregul raion. Am avut și noi bucuria să participăm la un astfel de concert cu un program foarte bogat și atractiv.

Ascultînd realizările cu privire la activitatea culturală în rîndurile membrilor de sindicat, am împărtășit, la rîndul nostru, realizările care s-au obținut la noi în acest domeniu. Trebuie să arătăm că tovarășii sovietici, cehi și iugoslavi au manifestat un interes deosebit pentru aceste realizări, îndeosebi pentru felul cum se organizează la noi „Ziua învățătorului", pentru desfășurarea concursului artistic pe ramură, pentru organizarea excursiilor etc.

Despre problemele de asigurări sociale

Organele sindicale de învățămînt din Uniunea Sovietică acordă o mare atenție bunei gospodăriri a fondului de asigurări sociale, avînd o atitudine plină de grijă pentru nevoile oamenilor muncii din școli.

Sume importante se cheltuiesc pentru odihna cadrelor didactice și a copiilor lor, pentru ajutoarele de boală, care se plătesc din prima zi de îmbolnăvire etc.

In munca de asigurări sociale, însă, accentul se pune pe prevenirea îmbolnăvirilor — ne spunea președintele unui comitet raional sindical din Republica Autonomă Bașchiria. Pentru aceasta, comisiile de asigurări sociale ale organelor sindicale fac statistici pe boli, stabilesc cauzele îmbolnăvirilor și luptă pentru lichidarea lor. Delegații cu asigurările sociale, împreună cu organele Ministerului Sănătății se îngrijesc de crearea unor condiții cît mai bune de muncă în școli.

Se organizează periodic seminarii pentru delegații cu asigurările sociale, în vederea sprijinirii lor în organizarea acțiunilor menite să prevină îmbolnăvirile, în acordarea ajutoarelor medicale, în organizarea propagandei legilor de asigurări sociale.

Condiții mereu mai bune de muncă și trai

Una din cele mai însemnate sarcini ale sindicatelor de învățămînt din Uniunea Sovietică o constituie acțiunea pentru asigurarea aplicării hotărîrilor P.C.U.S. și ale Guvernului U.R.S.S. cu privire la îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice și pentru sprijinirea realizării propunerilor juste, venite din mase. Astfel, ele se preocupă îndeaproape de asigurarea învățătorilor și profesorilor din mediul sătesc cu locuințe, combustibil, lumină gratuită, teren agricol etc., au grijă ca școlile construite de stat sau de colhozuri să fie prevăzute cu locuințe pentru cadrele didactice, sprijină pe învățătorii și profesorii care vor să-și construiască locuințe prin creditele acordate de stat pe termen lung sau prin resurse proprii. In raionul Spos, de pildă, din 557 de cadre didactice 329 au în prezent locuințe proprii. De asemenea, comitetele sindicale efectuează controlul obștesc asupra cantinelor care deservesc pe oamenii muncii din învățămînt.

Organele sindicale acordă o mare atenție și problemelor privitoare la protecția muncii. Pentru înlăturarea supraîncărcării cadrelor didactice, Comitetul Central al Sindicatului și Ministerul Învățămîntului au elaborat o scrisoare comună în care se reglementează timpul de muncă și odihnă al cadrelor didactice, se prevede o reducere a numărului de planuri și rapoarte pe care trebuie să le întocmească pedagogii, a numărului de ședințe la care trebuie să participe etc.

Tovarășa Rozalia Manturovna Timerbaeva, membră în comitetul de instituție al școlii medii nr. 2 din Ufa, Republica Autonomă Bașchiră, ne-a arătat că organele sindicale se preocupă ca sălile de clasă să fie bine luminate și încălzite, să nu cuprindă mai mult de 40 de elevi. Comitetele de instituție se îngrijesc ca în școli să existe săli în care cadrele didactice să se poată odihni în recreație.

Toate acestea contribuie la întărirea sănătății profesorilor și învățătorilor, la îmbunătățirea procesului de învățămînt, sînt în folosul atît al școlii cît și al cadrelor didactice.

*

Cunoscînd activitatea sindicatelor frățești ne-am dat și mai bine seama de faptul că atît conținutul concret al muncii, cît și formele și metodele acesteia trebuie să corespundă condițiilor specifice din fiecare țară. Avînd același țel, luptînd pentru realizarea aceluiași sarcini, pentru solidaritatea frățească, de neclintit, fiecare sindicat din țările de democrație populară trebuie să țină seama de particularitățile proprii. Sindicatul nostru a obținut în ultimul timp succese tocmai prin faptul că își organizează munca potrivit condițiilor din țara noastră, din școlile noastre, că aplică în mod creator experiența sindicatelor de învățămînt din U.R.S.S. și din țările de democrație populară.

De asemenea, am putut constata odată mai mult cît de necesare sînt contactele directe între membrii sindicatelor noastre, împărtășirea experienței pentru realizarea și întărirea frontului comun în educarea comunistă a tinerei generații.

Am încheiat odihna și schimbul de experiență înfăptuit în Uniunea Sovietică urîndu-ne reciproc succese în muncă — cei ce rămîneau, pentru a duce mai departe experiența lor înnoitoare, iar oaspeții, pentru a duce acasă exemplul unei munci demne de urmat. Fără îndoială că cele învățate de noi în marea țară a socialismului vor contribui mult la înflorarea muncii sindicale în școlile patriei noastre.

GH. HUDREA

Răsfoind revistele pedagogice sovietice

Narodnoe Obrazovanie

Articolul redacțional al numărului din iulie al revistei „Narodnoe Obrazovanie" este închinat legăturilor dintre școală și munca în producție. Un articol important, intitulat „Slava acestor zile nu va pieri...", cuprinde materiale legate de apropiata aniversare a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. In articol sînt reproduse unele documente în legătură cu problemele învățămîntului, adoptate la congresele pe întreaga Rusie ale profesorilor din anul 1918.

In revistă se publică un articol de F. Mustafina, ministrul Învățămîntului din R.S.S.A. Bașkiră, despre situația învățămîntului public în Bașkiria, și un articol de A. Evgheniева despre experiența organizării învățămîntului politehnic în raionul Kuibîșev.

Semia i școla

In numărul 8 al revistei „Semia i școla" se acordă o mare atenție problemelor educației în familie. Acestei teme îi sînt închinate articolul „Tradiții familiare" de I. Blinkov, candidat în științe pedagogice, schița „O familie «norocoasă»" de N. Dolinina, articolul „Universitatea noastră pentru părinți", de N. Talizina, candidată în științe pedagogice.

In localitatea Machern, raionul Wurzen, funcționează tabăra de odihnă a copiilor muncitorilor din comunicații din Leipzig. Aci se odihnesc 80 de copii. In tabăra principală de la Oberhof se odihnesc alți 280 de copii.

Vacanță în R. D. G.

In Republica Democrată Germană se acordă o mare atenție creșterii și educației tinerei generații în spiritul păcii și democrației.

Vacanța de vară din acest an constituie o nouă și puternică mărturie a eforturilor care se fac în R.D.G. pentru asigurarea unei vieți fericite pentru copii și tineret. Prin grija autorităților, a întreprinderilor, instituțiilor, cooperativelor agricole, a organizațiilor obștești și a părinților în cele mai pitorești regiuni ale țării s-au organizat sute de tabere de vară în care își petrec vacanța un mare număr de copii. Numai din Berlinul democrat au plecat la odihnă, în tabere și colonii, pe cheltuiala statului, 76.450 de copii.

Cu totul altfel stau lucrurile în Republica Federală Germană. Militaristii vest-germani sînt interesați nu în îngrijirea sănătății tinerei generații, ci în militarizarea țării și în otrăvirea conștiinței copiilor și tinerilor, pentru a putea fi mai ușor transformați în carne de tun.

Marea atenție care se acordă în R.D.G. odihnei copiilor nu putea să nu influențeze și asupra situației din R.F.G. Pregătirilor intense și măsurilor eficace luate în Republica Democrată Germană, autoritățile vest-germane le-au răspuns prompt cu... promisiuni. Ce-i drept, promisiunile au fost din cele mai îndrăznețe. Astfel, încă în luna martie, făcînd multă zarvă în jurul problemei pregătirii vacanței de vară, autoritățile din Germania occidentală au promis numai pentru copiii vest-berlinezi 90.000 de locuri la odihnă. Ziarul „Tagesspiegel" anunța această știre pe un ton foarte zgomotos.

In realitate, copiii vest-berlinezi nu s-au putut bucura de aceste locuri. Vacanța mult trîmbițată pentru copiii din Berlinul occidental s-a transformat în vacanță pentru funcționari superiori, primari, senatori, industriași. Pînă și fondurile colectate de societățile de ajutorare, care erau destinate asigurării odihnei copiilor, au fost folosite pentru îmbuibarea exploatatorilor.

Cum era și firesc, această stare de lucruri n-a trecut neobservată. Oamenii muncii din Germania occidentală au protestat în mod vehement împotriva unor asemenea metode.

Un însemnat număr de copii din Republica Federală Germană își petrec totuși o vacanță plăcută și instructivă. Aceasta o datorește însă nu regimului militarist al lui Adenauer, ci regimului democratic din Republica Democrată Germană.

Autoritățile din R.D.G. au pus la dispoziția oamenilor muncii din Germania occidentală un mare număr de locuri pentru a-și trimite copiii la odihnă alături de frații lor din partea de răsărit a țării. Și, ca o dovadă a acestei frății, multe familii din R.F.G. și-au trimis fiii în R.D.G., unde se odihnesc în cele mai bune condiții. Numai din Hamburg au sosit într-o singură zi în tabăra din Gera 1000 de copii; cei mai mulți sînt copii de muncitori care nu au posibilitatea să le asigure nici un fel de recreare în Germania occidentală. De remarcat că autoritățile vest-germane au recurs la cele mai felurite șicane pentru a împiedica plecarea acestor copii în Germania democratică. Nimic n-a putut opri însă voința părinților acestor copii și a copiilor înșiși. In R.D.G. ei s-au întîlnit nu numai cu copiii din această țară, ci și cu copii din U.R.S.S., Franța, Norvegia, din țările de democrație populară etc.

Asemenea copiilor din Hamburg, au plecat să-și petreacă vacanța în R.D.G. și 15.000 de copii din Berlinul occidental.

Petrecerea vacanței împreună de către copiii din cele două părți ale Germaniei are o semnificație profundă și un rol important în educația lor.

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Redacția și administrația: București, Piața Scînteii nr. 1, Telefon 7.60.10. 6 luni — 6,25 lei; 3 luni — 3,12 lei. Scînteii, Abonamente: 1 an — 12,50 lei;